

1981 ஏப்ரல் 1] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

எடுத்துக் கொண்டும், வளர்ந்து வரும் புதிய சூழ்நிலைகளை ஒட்டி, இதுபோன்ற வசதி மிக்க குளிர் சாதன திரை அரங்குகள் நகரங்களில் அமைவது கல்வி நிறுவனங்கட்கு இடையூறு இருக்காது என்ற காரணத்தாலும், 1979 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 27 ஆம் தேதி ஆட்சேபணைகள் நிராகரிக்கப்பட்டு காவல் துறை ஆணையரால் தடையில்லா சன்றிதழ் வழங்கப் பட்டுள்ளது. புதிதாக கட்டப்பட இருக்கும் திரை அரங்கின் கட்டிட வரை படங்களுக்கும் 1980 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 27 ஆம் தேதி ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. கட்டிட வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

4. தமிழ்நாடு திரைப்படங்கள் (ஒழுங்குபடுத்துதல்) சட்டம் பிரிவு 5 (1)-ன் படி உரிமம் வழங்கும் அதிகாரி, உரிமம் வழங்குவதா மறுப்பதா என முடிவு செய்யுமுன் திரைப்படம் காட்டவிருக்கும் இடத்தின் தகுதியைத் தான் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். திரைப்படங்கள் (ஒழுங்குபடுத்துதல்) சட்டத்திலோ, விதிகளிலோ கல்வி நிறுவனங்கள் மற்றும் ஆலயங்கள் ஆகியவற்றிற்கு சமீபத்தில் திரையரங்கு அமைக்க அனுமதி வழங்குவதை மறுக்க வகையில்லை.

#### 5. அரகினர் சட்டமுன்வடிவு

கோயமுத்தூர் மாநகராட்சி சட்டமுன்வடிவு, 1981

மாண்புமிகு திரு. ஈ. குழந்தைவேலு : தலைவர் அவர்களே, 1981 ஆம் ஆண்டு கோயம்புத்தூர் மாநகராட்சி சட்டமுன்வடிவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. ஈ. குழந்தைவேலு : தலைவர் அவர்களே, இச்சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச் சட்டமுன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

#### 6. வரவு-செலவுத் திட்டம் 1981-82 வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(அ) கோரிக்கை எண் 28—சமுதாய நலவளர்ச்சித் திட்டங்களும், நகராட்சி நிர்வாகமும்.—தொடர்ச்சி.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 39—சாலைகளும், பாலங்களும்—தொடர்ச்சி.

(இ) கோரிக்கை எண் 52 சாலைகள் பாலங்கள் குறித்து மூலதனச் செலவு.—தொடர்ச்சி.

[1981 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இன்று 15 உறுப்பினர் கள் பேசுவதற்குப் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அமைச்சர் இன்று விவாதத்திற்குப் பதிலளித்தாக வேண்டும். நேற்றைய தினம் திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தில் இரண்டு பேரும், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் 5 பேரும், இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியில் 2 பேரும், சி. பி. எம்.-ல் ஒருவரும், சி. பி. ஐ.-ல் ஒருவரும், தமிழ்நாடு காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியில் ஒருவரும், ரிபப்ளிக்கன் பார்டியில் ஒருவரும், காந்தி-காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியில் ஒருவரும் பேசியிருக்கிறார்கள். இன்று பேசாதவர்களை மட்டும் பேச அனுமதித்து சபையை காலையோடு முடிக்கலாமா, இல்லை, எல்லோரும் பேச வேண்டுமென்று சொன்னால் 3½ மணிநேரம் 4 மணிநேரம் தேவைப்படுகிறது. (குறுக்கீடு) ஆளுங்கட்சியினர் அமைச்சரிடம் நேராகவே பேசிக்கொள்ளலாம். எனவே பேசாதவர்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்கிறேன். திரு. து. இராசரத்தினம்.

\*திரு. து. இராசரத்தினம்: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சமுதாய நலத் திட்டங்கள், சாலைகளும் பாலங்களும் என்ற தலைப்பில் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக இன்றைய தினம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு நகராட்சி மன்றங்களுக்கு நிதி ஆதாரங்கள் போதுமானதாக இல்லை. இப்படிச் சொல்வதற்குக் காரணம் ஆண்டுக்காண்டு நிதிநிலை அறிக்கை 20 சதவீதம் என்ற அளவில் உயர்ந்து, விலைவாசிகள் உயர்ந்து போய்விட்டதன் காரணமாக அகவிலைப்படி அங்கே பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கும் உயர்த்தப்பட்டு அங்கே இன்றைக்கு ஊதியம் தரக்கூடிய அளவுக்குக் கூட நிலைமை இல்லை என்பதோடு சமுதாய நலத் திட்டப் பணிகள் மேலும் நடைபெறாமல் இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம்.

இன்றைய தினம் நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கிற போது சென்னையைச் சுற்றியுள்ள 32 கிலோமீட்டர் தூரத்திற்குள் இருப்பவை ஊராட்சி மன்றங்களும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் நகராட்சி மன்றங்களும் சர்சார்ஜ் 5 சதவீதத்தை 10 சதவீதமாக மாற்றி மாநகராட்சிக்கு ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று கூறப்பட்டுள்ளது. அதைப்போல 32 கிலோமீட்டர் தூரத்திலே உள்ள நகராட்சிகளும் பேரூராட்சிகளும் அதை ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குத் தரவேண்டுமென்று உத்தரவிட வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.



1981 ஏப்ரல் 1]

[திரு. து. இராசரத்தினம்]

இன்றையதினம் 1971 சென்சஸ் படி, அந்த புள்ளி விவரப்படி 18 காசும் அடுத்தாற்போல் சாதாரணப் பகுதிகளிலே ஒரு கிலோமீட்டருக்கு 535 ரூபாய் என்றும் கடற்கரைப் பகுதிகளிலே 715 ரூபாய் என்றும் போடப்பட்டுள்ளது. 1971 ஆம் ஆண்டு சென்சஸ் என்பதை மாற்றி 1981 ஆம் ஆண்டு சென்சஸ் படி அதிகமாகக் கொடுப்பதன் மூலம் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் சிறப்பாகச் செயல்பட ஏதுவாக அமையும் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது 1981 ஆம் ஆண்டு சென்சஸ் எடுத்தாகி விட்டது. அதற்குப் பின்னாலே அந்தப் புள்ளிவிவரப்படி கொடுக்கப்படவேண்டும். கப்பிகள், ஜல்லிகள், லாரி வாடகைகள் கூடியிருக்கிற காரணத்தினாலே அப்படிக் கொடுத்தால் தான் அது ஏதுவாக அமையும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை]

சமுதாய நலத் திட்டங்கள் மூலமாக பத்தகமும் பத்திரிகையும் வாங்கிக் கொடுப்பதைவிட தொலைக்காட்சி பெட்டிகளை வாங்கிக் கொடுத்து அந்தப் பகுதி வாழ் மக்களுக்கு நலன் பெறக்கூடிய வகையிலே நிலைமையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடிநீர்ப் பிரச்சினையை எடுத்துக் கொண்டால் 1974 ஆம் ஆண்டு பூவிருந்தவல்லி ஒன்றியத்திலே 121 கை பம்புகள் போடப்பட்டன. இன்றைக்கு குடிதண்ணீர் பிரச்சினை இவ்வாறு இருக்கிறபோது அதற்காக தனி பொறியாளர் அமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்ட பிறகும் கூட அங்கே 26 கை பம்புகள்தான் செயல்படுகின்றன என்றால் அந்த அடிப்படையிலே பார்க்கிறபோது சொல்வதற்கும் செய்வதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்ற குழ்நிலைதான் இருக்கிறது.

பட்டினிச்சாவு என்றால் உதவி என்று சொல்லப்படுகிறது. நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், பட்டினிச்சாவு என்று யாராவது சொன்னால் உடனடியாக 100 ரூபாய் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்றும் எந்த அளவுக்கு எல்லோரும் வரவேற்று இருக்கிறார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். இதுவரையில் எந்த ஊராட்சி ஒன்றியத்திலிருந்து பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

(முற்பகல் 11-40)

அதே நேரத்திலே அங்கே கிராம நல ஊழியர்கள் மூலமாகப் பணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை அருள்கூர்ந்து மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொல்ல வேண்டும். எத்தனைப் பட்டினிச்சாவுகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதைச் சொல்ல வேண்டும். மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி

[திரு. து. இராசரத்தினம்]

[1981 ஏப்ரல் 1]

மேலையிலே “சீனி சக்கரை சித்தப்பா ஏட்டிலே எழுதிப் பார்ப்பா” என்று சொல்வார்கள். அந்த வகையிலே ஏட்டிலே எழுதிக் காட்டுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கிறதே தவிர நாட்டிலே நிறைவேறுகின்ற வகையிலே செயல்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளத்தான் நான் இதைச் சொல்கிறேன்.

அடுத்து, அரிசன மக்களின் ஈமச் சடங்குகளுக்காக 50 ரூபாய் கொடுக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு ஆயிரம் ரூபாய் வீதம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் கடந்த ஆண்டு என்னுடைய ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே—பூவிருந்தவல்லியிலே மட்டும் 17,000 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 17,000 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்ட இடத்தில் 1,000 ரூபாயைக் கொடுத்து ஈடு கட்டினால் என்னவாகும்? ஏற்கனவே ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் சிறப்பாக, செம்மையாகச் செயல்பட முடியாத நிலையில் நிதிப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. இந்தச் சூழ்நிலையில் ஈமச் சடங்குகளுக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட பணத்தை சர்க்காரே கொடுத்து உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சாலைகளும் பாலங்களும் என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது என்னுடைய பகுதியைப் பற்றித் தொடர்ச்சியாகப் பல குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். பூவிருந்தவல்லி, பட்டாபிராம் சாலை, கூவம் ஆற்றுக்கு மேலாலே 1977 ஆம் ஆண்டு வெள்ளம் அடித்து, அதன் மூலமாக 1978 ஆம் ஆண்டும் எடுத்துச் சொல்லி, அதற்குப் பிறகு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் மூலமாக எடுத்துச் சொல்லி, அதற்குப் பிறகு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மத்தியிலேயும், மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத் திலேயும் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி அனுப்பி, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களிடத்தில் இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்பு கடிதம் கொடுத்தும் கூட இதுவரையிலேயும் அந்தப் பாலம் கட்டப்பட வேண்டுமென்ற சூழ்நிலை எப்படியோ விடுபட்டுப் போய் இருக்கிறது. நான் ஏதோ அண்ணா மேம்பாலத்தைப் போலவோ அல்லது ஏனைய மேம்பாலங்களைப் போலவோ பெரிய பாலம் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. கூவம் ஆற்றைக் கடப்பதற்கு 14 இலட்சம் ரூபாய் தான் எஸ்டிமேட். அதைக் கட்டி முடிப்பதன் மூலம் அந்தப் பகுதிவாழ் மக்களுக்கு நலம் பயக்கக் கூடிய நிலைமையிருக்கும்.

குடிநீரைப் பொறுத்தவரையில், கிராமப் பஞ்சாயத்துக் களுக்கும், கிராமங்களுக்கும் குடிநீர் கொடுப்போம் என்று சொல்லுகின்ற சூழ்நிலையில் ஆவடி நகரியமோ, அம்பத்தூர் நகரியமோ 1975 ஆம் ஆண்டுத் திட்டப்படி இதுவரையில் எந்த அளவிற்குச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது? இதுவரையில்



1981 ஏப்ரல் 1] [திரு. து. இராசரத்தினம்]

குடிநீர் கிடைக்காமலேயே இருக்கிறது. ஆனால் அச்சிட்டுப் புத்தகத்தைக் கொடுப்பதன் மூலம் பார்க்கிறபொழுது குடிநீர் வாரியத்தின் மூலமாகக் கொடுக்கப்பட்ட புத்தகத்தில் புள்ளி விவரம் சரியாக இல்லாமல் ஏதோ ஏழு இலட்சம் லிட்டர் தண்ணீர் கொடுப்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்ற நிலை சரியல்ல. ஒரு இலட்சம் லிட்டர் தண்ணீர்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆவடி நகரிய ஜனத் தொகையோ இரண்டு இலட்சம். அந்த மக்களுக்குக் குடிநீர் வழங்கப்பட வேண்டாமா? பக்கத்திலே மிட்டுனமல்லி என்ற ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. அந்தக் கிராமத்திலே ஏற்கனவே இருந்த குடிநீர்க் குழாய்கள் கூடச் செப்பனிடப்பட முடியாமல் இன்றைக்கு இந்த அரசாங்கம் இருந்துக் கொண்டிருக்கிற நிலையைப் பார்க்கின்ற பொழுது குடிநீர் கொடுக்கிறோம், குடிநீர் கொடுக்கிறோம் என்று தமிழரசு பத்திரிகையில் விளம்பரம்தான் பெரிதாக இருக்கிறதே யொழிய தண்ணீர் கிடைக்காத சூழ்நிலைதான் இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். நகராட்சியாக உருவாக்கப்பட வேண்டிய நிலையிலே இருக்கின்ற அந்த நகரியத்திற்கு சிறப்பாகத் திட்டங்களை உருவாக்கிக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த மன்றத்தில் உறுப்பினர்கள் சொல்லுகின்றபொழுது ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் கூறினார்கள் தேர்தல்கள் நடத்தப்பட வேண்டும், தேர்தல்கள் நடத்தப்பட வேண்டும் என்று. ஆளுகின்ற கட்சியாக இருந்தாலும் சொன்னார்கள், எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அதைச் சொன்னார்கள். எனவே, இதிலே இருக்கின்ற குறைபாடுகளை அருள்சுர்ந்து அமைச்சரவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அவ்வாறு தேர்தல் நடத்தப்படுவதன் மூலம்தான் அந்தப் பகுதி வாழ் மக்களுக்கு நல்ல பலன்கள் சிறப்பாகக் கிட்டும் என்ற உணர்வு பெருமக்கள் மத்தியிலே உருவாகியிருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து அந்த நிலையை அருள்சுர்ந்து உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தேசிய நெடுஞ்சாலை என்று பார்க்கும்பொழுது சென்னையிலிருந்து பெங்களூருக்குச் செல்லுகின்ற பூவிருந்தவல்லி துணை நெடுஞ்சாலையில் குறுக்கே ஆவடி-பூவிருந்தவல்லி ரோட்டில் ஒரு ஐலண்ட் கட்டப்பட வேண்டும் என்று கடந்த மானியத்தில் சொன்னேன். இதுவரையிலே, 25, 26 பேர்கள் இறந்து போயிருக்கிறார்கள். தேசிய நெடுஞ்சாலையில் துணை வழிச்சாலையில் பூவிருந்தவல்லி ஆவடிக்கு இருக்கின்ற குறுக்கு வழிச் சாலையில் அங்கே கட்டப்படாமல் இருக்கின்ற காரணத்தால் இந்த நீலைமை இருக்கிறது. அங்கே ஒரு தார் டிரம் வைத்தார்கள். டிரம் வைத்தார்களே தவிர அது உடனடியாக டிடிந்து விடுகின்ற சூழ்நிலையைப் பார்க்கிறோம். சாகின்றவர்களைப் பற்றிக் கவரப்படாமல் சர்க்கார் இருக்கக் கூடாது. அங்கே ஒரு தீவுத்

[திரு. து. இராசரத்தினம்]

[1981 ஏப்ரல் 1]

திடல் கட்டப்படுமேயானால் விபத்துக்களைக் குறைப்பதற்கு ஏதுவாகியிருக்கும் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

\*திரு. ந. குலசேகர பாண்டியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்களும், நகராட்சி நிர்வாகமும், சாலைகளும், பாலங்களும், சாலை, பாலங்கள் குறித்து மூலதனச் செலவுக்காக, மானியக் கோரிக்கை எண் 28,39,52 ஆகியவற்றின் கீழ் பேசுவாய்ப் பளித்தமைக்கு முதற்கண் என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நேற்று அமைச்சர் அவர்கள், இந்த மானியக் கோரிக்கைகளின் மீதான அறிக்கைகளை இந்த அவையிலே வைத்ததைப் பார்த்த பொழுது நான் மிகவும் பெரு மகிழ்ச்சியும், ஆனந்தமும் அடைந்தேன். ஏனென்றால், கடந்த 20 ஆண்டு காலமாக ஆம்பூர் பகுதியிலே, நீண்ட ஒரு கோரிக்கையாக இருந்து வந்த ஆம்பூர் பாலாற்றின் குறுக்கே ஒரு பாலம் கட்டுவது தொடர்பாக ரூபாய் 73.75 இலட்சம் இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே ஒதுக்கியிருப்பதைப் பார்க்கும் போது, அந்தப் பகுதியிலே இருக்கக்கூடிய மக்கள் மிகுந்த மகிழ்ச்சியும், ஆனந்தமும் அடைவார்கள். அதேபோல் ஆம்பூர் நகரியப் பகுதியில், தேசிய நெடுஞ்சாலை 46 இன் கீழ் கிலோ மீட்டர் 68/8 இல் ஒரு பாலம் கிட்டத்தட்ட ரூபாய் 10 இலட்சத்தில் கட்டப்பட இருக்கிறது. ஆக, மொத்தத்தில் 1/4 பங்கு, அதாவது ரூபாய் 83.75 இலட்சம் ஆம்பூர் நகருக்கு ஒதுக்கியிருப்பதற்காக இந்த அவையிலே என்னுடைய வாணியம்பாடி தொகுதி மக்கள் சார்பாகவும், என்னுடைய சார்பாகவும், மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும், மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் நன்றி கலந்த வணக்கத்தை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கிராமப்புற வளர்ச்சியை எடுத்துக் கொண்டால், இன்றைக்குத் தமிழகத்திலே புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு, தமிழகக் கிராமங்களிலே புரட்சித் தலைவருடைய ஆட்சிதான் ஒரு பேரொளியாக விளங்குகிறது என்று சொன்னால் அது நிச்சயமாக மிகையாக இருக்க முடியாது. கிராமத்திலிருக்கும் வறுமையை அகற்றுவதிலும், மாற்றுவதிலும் இன்றைக்கு இந்த ஆட்சி பெரும் பங்கு வகித்துக் கொண்டிருக்கிறது. பல நல்ல திட்டங்களை இன்றைக்குத் தமிழக அரசு தீட்டி, அனைத்து இந்தியாவிலும் இல்லாத தன்னிறைவுத் திட்டங்கள் போன்ற திட்டங்களையும் தேசிய வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் போன்ற திட்டத்தின் மூலமாகவும், ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தின் மூலமாகவும் பெரும் மாற்றத்தை கிராம புறத்திலே ஏற்படுத்தி வருகிறது என்று சொன்னால் அது நிச்சயமாக மிகையாகாது. அதன் காரணமாக, கிராமப்



1981 ஏப்ரல் 1] [திரு. ந. குலசேகர பாண்டியன்]

புறத்திலே வேலை வாய்ப்புகள் அதிகமாகின்றன. கிராம மக்களுடைய பொருளாதார நிலையிலே முன்னேற்றம் காணப்பட்டு வருகிறது என்பது உண்மைக்கு மாறான ஒன்று அல்ல.

நேற்று, இந்த அவையிலே பேசும்பொழுது, மாண்புமிகு திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் திரு. இராசமாணிக்கம் அவர்கள், ஊராட்சி மன்றங்களை யெல்லாம் இந்த அரசு கலைத்துவிட்டது என்று சொன்னார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியங்களையும் நகராட்சிகளையும் கலைத்தது யார் என்பதையெல்லாம் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவில்லையென்று நினைக்கிறேன். 1969 ஆம் ஆண்டிலே நடந்த உள்ளாட்சி மன்றத் தேர்தல்கள் 1972 ஆம் ஆண்டிலே நடந்திருக்க வேண்டும். ஆனால், 1976 ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் வரை ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏன் உள்ளாட்சி மன்றத் தேர்தல்களை நடத்தாமல் தள்ளி வைத்தது? அவர்கள் கூறிய காரணங்கள் எப்படி அப்பொழுது நியாய வாதங்களாகப் பட்டனவோ, அதேபோல் தான் இப்பொழுதும். இந்த அரசுக்குத் தேர்தல்களைத் தள்ளி வைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லை. ஆனால், சூழ்நிலை காரணமாகத்தான் தள்ளிப் போய்க் கொண்டேயிருக்கிறது என்பதை அவர்கள் உணர வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நேற்று இந்த அவையிலே, அவர் பேசும்போது அரிசியைக் கூட சாம்பிளாகக் கொண்டு வந்து காட்டினார்கள். ஆனால், அந்த அரிசியை எல்லாம் மத்திய அரசு தான் நமக்கு அனுப்பி வைக்கிறது என்பதை உணர வேண்டும். அந்த அரிசி சாம்பிளை நாடாளுமன்றத்திலே கொண்டு போய் காட்டியிருப்பார்களானால் அது பாராட்டுக்குரியதாக இருந்திருக்கும் என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மதுரையிலே கட்டிய கழிப்பிடங்களைப் பற்றி கேலி பேசியவர்கள் நாங்கள் பூம்புகார் கட்டினோம், வள்ளுவர் கோட்டம் கட்டினோம், இவர்கள் கழிப்பிடம் கட்டுகிறார்கள் என்று சொன்னவர்கள், வீட்டுக்கு ஒரு கழிப்பிடம் வேண்டுமென்று கேட்பது மிகவும் விந்தையாக இருக்கிறது. அப்படி வீட்டுக்கு ஒரு கழிப்பிடம் கட்டுவது என்ற திட்டத்தை இந்த அரசு முதலிலே அறிவித்திருக்குமானால், உண்ணுவதற்கே வகையில்லை, கழிப்பிடம் எதற்கு என்று கேட்பார்கள். அவர்களைப் பொறுத்தவரையிலே, முன்னாலே போனால் கடிப்பதும், பின்னாலே போனால் உதைப்பதும் என்ற வகையிலே கொள்கையை வகுத்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது.

கிராமங்களுக்கு இணைப்புச் சாலைகளைப் பொறுத்தவரை ரூபாய் 100 இலட்சம் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது ரூபாய் 100 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல கிராமங்களுக்கு, குறிப்பாக, என்னுடைய தொகுதியிலே ஏரிமின்னூர்,

[திரு. ந. குலசேசர பண்டியன்] [1981 ஏப்ரல் 1]

நாங்கினேரி என்று ஒவ்வொரு கிராமத்திலும், சுத்தமாகச் சாலைகளே இல்லாமல் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியிலே இருக்கக் கூடிய கிராம மக்கள் நகரத்தோடு தொடர்பு கொள்ள வேண்டுமென்றால், ஏறத்தாழ 5 அல்லது 6 மைல் நடந்து வரவேண்டும். ஆகவே இந்த கிராமங்களுக்கு உடனடியாக இணைப்புச் சாலைகள் அமைக்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுகிறேன்.

[முற்பகல் 11-50]

வேளாண்மை, கால்நடை பாதுகாப்பு, மற்றும் மின் வாரியம் இவைகளுக்கு 60 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதற்காக நான் பாராட்டு தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே இ.ஓ.எச். அதாவது கால்நடை விரிவாக்க அலுவலர்களாக கால்நடை மருத்துவர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கால்நடை மருத்துவர்களை கால்நடை விரிவாக்க அலுவலர்களாக ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் நியமிப்பதன் மூலம் கிராமப் புறங்களில் நல்லவளர்ச்சி பெற முடியும் என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். கேரளா, ஆந்திரா போன்ற மாநிலங்களிலும் மற்றும் இந்தியாவில் உள்ள மற்ற மாநிலங்களிலும் இந்த கால்நடை விரிவாக்க அலுவலர்களாக, கால்நடை மருத்துவர்களை நியமித்துக்கொள்ளுங்கள். நமது உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் இந்தக் கருத்தில் உடன்பாடு இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, அவர் தன்னுடைய பதிலில் இதற்கு நல்ல தொரு விளக்கத்தை அளிப்பார் என்று நம்புகிறேன். வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

\*திரு. ஆர். தியாகராசன் : மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய துணை சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு உங்களுக்கு நன்றியையும், வணக்கத்தையும் கூறிக்கொள்கிறேன். ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பல வளர்ச்சித் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. அந்த வளர்ச்சித் திட்டங்கள் எல்லாம், கடந்த 5, 6 ஆண்டுகளாக தடைபட்டு கிராமப் பகுதியில் திட்டமிட்ட வளர்ச்சித் திட்டங்கள் நடைபெறவில்லை என்பதை அரசுக்குச் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இந்த நேரத்தில், ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே ஆரம்ப காலத்தில் மகாத்மா காந்திஜி அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தை கிராம ராஜ்யம் என்ற முறையிலே கிராமப் பகுதியிலே பரவலாக அந்த அதிகாரங்களை பகிர்ந்து அளிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து செயல்படுத்தினார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே இதற்கு முன்பு பல்வேறு அதிகாரங்கள் இருந்தன. ஆனால், கால் அடிப்படையில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அந்த அதிகாரம் பறிக்கப்பட்டுவிட்டது. இந்த நிலை



1981 ஏப்ரல் 1] [திரு. ஆர். தியாகராசன்]

யில் எடுத்துக் கொண்டால், ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் குடிநீர் வசதியை பஞ்சாயத்துக்களும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் சேர்ந்து பல திட்டங்களை போட்டு, இந்தக் குடிநீர் பிரச்சினையைத் தீர்த்து இருக்கிறார்கள். பின்னர் இந்த குடிநீர் வடிகால் வாரியம் என்ற திட்டம் ஒன்று தமிழகத்திலே வந்தது. அந்தத் திட்டத்திலே, கிராம ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் ஒரு கிணறு தோண்ட வேண்டும் என்றால் அது ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் மூலம் செய்தால் 20,000 செலவு ஆகும். இந்த குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் மூலம் செய்தால் அது 40,000 செலவாகிறது. அப்படி அதிக செலவானாலும் அதைப் பராமரிக்கின்ற அதிகாரங்கள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு இருக்கின்றதா அல்லது குடிநீர் வடிகால் வாரியத்திற்கு இருக்கிறதா என்று யாருப்பாடுகள் இருக்கின்றன.

குடிநீர் வாரியம் தான் இதற்குப் பொறுப்பு என்று சொன்னால், அதற்கு வாரியம் தன்னுடைய கடமை முடிந்து விட்டது என்று போய்விடுகிறார்கள். அதன் பின்னர் அந்தக் குழாயில் ஏற்படும் ரிப்பேர்கள், பைப்பைகளில் ஏற்படுகின்ற ரிப்பேர்கள் யார் செய்வது என்று வரையறுக்கப்படாமல் இருக்கின்றது. வாரியத்தைக் கேட்டால் ஊராட்சி ஒன்றியம்தான் என்றும், ஊராட்சி ஒன்றியத்தைக் கேட்டால் வாரியத்தைக் கேளுங்கள் என்றும், சொல்லத்தக்க நிலை இருக்கின்றது. அவர்களை தொகுதி எம். எல். ஏ.க்கள் சென்று கேட்டாலும் அந்த வாரியத்தில் ஒன்றும் சரியாகப் பதில் சொல்வது கிடையாது. நாங்கள் அமைச்சரிடம் சொல்லுகிறோம். அவர்கள் வேண்டுமானால் அனுப்பப்படும் என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. அந்த வாரியத்தில் உள்ள அதிகாரிகள் சரியான முறையில் ஒத்துழைப்புத் தருவதில்லை. அதனால், பஞ்சாயத்து யூனியனில் உதவிப் பொறியாளர் ஒருவரை நியமித்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் பொறுப்பில் உள்ள குடிநீர்க் குழாய்களைப் பராமரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தற்போது ஒரு பிட்டருக்கு 100 குடிநீர் குழாய்களுக்கு மேல் பராமரிப்புப் பணி கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அவர் நான்கு யூனியன்களில் உள்ள குழாய்களை பராமரிக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் எப்படி முடியும்? எனவே, குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் கீழ் பராமரிக்கப்பட்டு வரும் இந்தக் குழாய்களை பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலம் பராமரிக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதை வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போதுதான் மக்களுக்குக் குடிநீர் சிறந்த முறையில் வழங்குவதற்கு இயலும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்போது ஆங்காங்கு வறட்சிப் பணிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. மத்திய அரசு உழைப்புக்கு உணவுத் திட்டத்தின் கீழ் இலட்சக்கணக்கான டன் அரிசி கொடுத்து இருக்கிறது. அதனை அரசாங்கம் சரியாக விநியோகிக்கவில்லை என்பதை அறிகிறேன். ஒரு இடத்திலே குடிநீர் குட்டை வெட்ட வேண்டும் என்பதற்காக

[திரு. ஆர். தியாகராசன்]

[1981 ஏப்ரல் 1]

கிராம சேவக் நடவடிக்கை எடுத்தால், அதற்கான பணியாளர்களை வைத்து இரண்டு கிலோ மீட்டர் அந்த வாய்க்கால் வெட்டப்பட வேண்டும் என்று சொன்னால், அதற்காக 2 கிலோ அரிசியும், ரூபாய் 1-50 பணமும் கொடுக்கப்படுகிறது. அது முறைப்படி கொடுக்கப்படுவது இல்லை. அந்த வேலையும் சரிவர செய்யப்படுவது இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒழுங்காக கரைகள் போட்டுக்கொடுக்காத காரணத்தால், மழை பெய்தால் மண் சரிந்து மீண்டும் அதே பள்ளத்தில் விழுந்துவிடுகிறது. அதன் காரணமாக ஏரிக்கு வருகிற தண்ணீரும் நின்று விடுகிறது. பின்னர் அதிகப்பணம் செலவிட்டால் தான் அதைச் சீர் செய்ய முடியும். ஆகவே, அந்தத் குளத்திற்காவ திட்டத்தை போடுகிறபோதே நடு குளத்தில் மண்வெட்டினால்தான் மக்களுக்கு அந்தப் பணி உபயோகமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் நல்ல வகையில் உற்பத்தி செய்வதற்கு நல்ல விதைகள் கிடைப்பது இல்லை. ஆகவே, உழவர்களுக்கு உதவி செய்கிற வகையில் நல்ல விதை கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப்போலவே, தரமான விதைகள் குறைந்த விலையில் கொடுப்பதற்கும் அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஏற்கெனவே, கண்டுபிடிக்கப்பட்ட நல்ல அரிசி விதைகளான ஐ. ஆர். 8, ஐ. ஆர். 20 தற்போது விரியம் குறைந்து ஏக்கருக்கு 4 மூட்டை, 6 மூட்டைதான் கிடைக்கிறது. இந்த அரசாங்கம் தரமான விதைகளைத் தயாரிக்க நடவடிக்கை ஏதும் எடுக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குறைந்த டெண்டர்கள் போடுகிறவர்களிடமிருந்து தான் விதைகளை வாங்குகிறார்கள். குறைந்த விலைக்கு வாங்கினால் அது எப்படி தரம் உள்ளதாக இருக்கும். தரம் உள்ள விதைகளாக இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் கொஞ்சம் விலை கூடுதலாக கொடுக்கத்தான் வேண்டும். ஆனால், அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் குறைந்த விலையில் வாங்குகிற காரணத்தால் நல்ல விதைகள் கிடைப்பது இல்லை. ஆகவே, விவசாயிகள் வளர்ச்சியைக் கருத்தில் கொண்டு நல்ல விதைகள் கிடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சின்னச் சின்ன, பாலங்கள் கட்டுகிற வேலைகளை இப்போது ஒன்றியத்திடம் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். மண்வெட்டிப்போடுகிற வேலையையே எங்களால் சரியாகச் செய்ய முடியாமல் இருக்கிறபோது, இப்படிப்பட்ட பாலங்களை எப்படிச் செய்ய முடியும் என்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள். ஓடை போன்ற ஓடுகின்ற சிறிய சிறிய வாய்க்கால்களுக்கு குறுக்கே பாலங்கள் அமைக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். விருத்தாசலம் தொகுதியில் மணிமுத்தாறு ஓடுகிறது. அந்த ஆற்றின் மறுபகுதியில் 20 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இருப்பினும் இடையில் ஒரு பாலம் இல்லாத



1981 ஏப்ரல் 1]

[திரு. ஆர். தியாகராசன்]

காரணத்தால் அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியனைச் சேர்ந்த மக்கள் அனைவரும் நெடுந்தூரம் சுற்றி வர வேண்டி இருக்கிறது. சுதந்திரம் அடைந்து 33 ஆண்டுகள் ஆன பின்பும் ஒரு கிராமத்தை இணைக்க ஒரு பாலம் கட்டாததால் இந்த நிலைமை இருப்பதால் அதன் குறுக்கே ஒரு பாலம் கட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[நண்பகல் 12-00]

பஞ்சாயத்துத் தேர்தலை இந்த அரசு உடனடியாக நடத்த வேண்டும். கிராமங்களில் அரசு இன்றைக்குப் பல கமிட்டிகளை அமைத்திருக்கிறது. அதை கட்சி சார்பற்ற கமிட்டி என்று சொல்லுகிறார்கள். எங்கள் பகுதியிலே வறட்சி கமிட்டி என்று ஒன்று இருக்கிறது. நான் மட்டும்தான் மாற்றுக்கட்சி; மற்றவர்கள் எல்லாம் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான். அதைப் போலவே அறநிலையத் துறையிலும் கமிட்டி இருக்கிறது; கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலும் அப்படித்தான் இருக்கிறது. இம்மாதிரி கமிட்டிகளை அமைக்கும்போது எல்லாக் கட்சிக்காரர்க்கும் இடம் பெற வேண்டும்; அரசு இதிலே பாரபட்சம் காட்டக் கூடாது. புரட்சித் தலைவர் அரசு நல்ல அரசு என்று சொல்லப் படுகிறது. மக்களுக்கு நன்மை செய்வதற்காக என்னுடைய யோசனையைச் சொல்கிறேன்.

நேரம் இல்லாத காரணத்தால் ஒரு சிறிய கதையை மட்டும் சொல்லி, முடித்துக்கொள்கிறேன். ஒரு ஆற்றைக் கடப்பதற்கு இரண்டு நபர்கள் சென்றார்கள். ஆற்றில் பெருவெள்ளம். ஆற்றைக் கடக்க என்ன செய்யலாம் என்று இருவரும் யோசித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது ஒரு காளை மாடு வாலை ஆட்டிக்கொண்டு, ஆற்றில் குதித்து நீந்தியது. ஒருவன் அந்த காளையின் வாலைப் பிடித்துக்கொண்டு போனான். அடுத்து ஒரு நாயும் ஆற்றில் குதித்து சென்றது. மற்றவன் அந்த நாயின் வாலைப் பிடித்துக்கொண்டு போனான். காளையின் வாலைப் பிடித்தவன் கரை சேர்ந்தான். ஆனால், மற்றவன் ஆற்றோடு போனான். நாயும் ஆற்றோடு போய் விட்டது. நீங்களும் அப்படிப்பட்டவர்களை நண்பர்களாக வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. நம்பத் தகுந்தவர்களை, நல்லவர்களை நண்பர்களாக்கிக்கொள்ள வேண்டும்; நாணயம் உள்ள கட்சியோடு இணைந்து கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. சி. கேசவ ஆதித்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரவர்கள் இந்த அவைமுன் வைத்திருக்கிற மானியக்கோரிக்கைகள் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பளித்ததற்காக முதலில் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சி. கேசவ ஆதிதன்]

[1981 ஏப்ரல் 1]

இன்றைய தினம் கிராமப்புறங்களில் பல்வேறு சீரமைப்பு வேலைகள் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் நல்ல முறையில் திட்டங்களை வகுத்து, செயல்படுத்துகிறார்கள். இருந்தாலும் என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள சில குறைபாடுகளை மட்டும் சுட்டிக்காட்டி, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களில் வீட்டு வரி, தொழில் வரி வசூல் செய்யப்படவில்லை. இதனால் ஏதாவது சர்ட்டிபிகேட் வாங்க வேண்டுமென்றால் முடியவில்லை. வீட்டு வரி ரசீது இருந்தால்தான் கோர்ட்டுக்களில் ஜாமின் கொடுக்க முடியும்; ரஷன் கார்டு வாங்க முடியும் என்று இருப்பதால் வீட்டு வரி ரசீது இல்லாமல் மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே, காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்ததை போல ஒவ்வொரு கிராம பஞ்சாயத்திலும் கிளார்க் நியமிக்கப்பட்டு, அவர்கள் மூலமாக ஒழுங்காக வரி வசூல் செய்ய ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது 4 பஞ்சாயத்துகளுக்கு ஒரு கிளார்க் இருக்கிறார். அவர் ஒழுங்காக அலுவலகத்திற்கு வருவதில்லை; எப்போதும் பஞ்சாயத்து அலுவலகம் மூடிக் கிடக்கிறது. பொதுமக்கள், ஏழை ஏளிய மக்கள் அதனால் வரிப் பணம் கட்ட முடியவில்லை. எனவே, பஞ்சாயத்து அலுவலகங்களைத் திறந்து, எப்போதும் செயல்படுகின்ற வகையில் ஒரு பஞ்சாயத்துக்கு ஒரு கிளார்க் நியமிக்க ஆணையிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல இன்றைக்கு கிராமப்புறங்களில் குடி தண்ணீர் தருகிறார்கள். ஆனால் மோட்டார் மூலம் தண்ணீர் ஏற்ற வேண்டிய இடங்களில், மோட்டார் பழுதடைந்துவிட்டால் குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் மூலமாகத்தான் மோட்டாரை பழுதுபார்க்க வேண்டுமென்று சட்டம் இருக்கிறது. குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் மூலம் பழுதுபார்ப்பது என்றால் அதற்கு மாதக்கணக்கில் காலமாகிறது. அதனால் மக்கள் மிகவும் கிரமப்படுகிறார்கள். கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களே பழுது பார்க்கும் வேலையைச் செய்தால் விரைவிலே செய்யலாம். ஆகவே கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களே மோட்டார்களை பழுது பார்க்க ஆணையிட வேண்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிராமப் பஞ்சாயத்துப் பாதைகளை பல இடங்களில் மக்கள் ஆக்கிரமித்து, அடைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை அப்புறப்படுத்தி, அந்த பாதைகளை விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் உடன்குடி ஒன்றியம் இருக்கிறது. அந்த ஒன்றியத்தில் போதுமான பணம் இல்லாத காரணத்தால் பல்வேறு திட்டங்கள் பாதிக்கப்பட்டு, வேலை நடைபெற



1981 ஏப்ரல் 1]

[திரு. சி. கேசவ ஆதித்தன்]

வில்லை. ஆகவே, அந்த உடன்குடி ஒன்றியத்தை தன்னிறைவுத் திட்டத்தின்கீழ் எடுத்துக்கொண்டு, நல்லமுறையில் திட்டங்களை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப்போல ஆறுமுகநேரி பஞ்சாயத்தில் குடிதண்ணீருக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது; அங்கே செயல் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வருமானம் இல்லை. அதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருச்செந்தூர் ஒரு பெரிய யாத்திரிக ஸ்தலமாக இருக்கிறது அங்கு தினசரி இலட்சக்கணக்கான மக்கள் வருகிறார்கள். அந்தப் பேரூராட்சி பஸ் நிலையத்தை விஸ்தரிக்க திட்டமிட்டு இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகியும் இன்னும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. அந்தப் பணியை விரைவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உடன்குடிப் பகுதியில் கொட்டங்காடு, திருச்செந்தூரை அடுத்த நடுநால்மூலைக்கிணறு போன்ற பகுதிகளில் குழாய்க் கிணறுகள் தோண்டப்பட்டு, குடிநீருக்காகத் தோண்டப்பட்டு, தண்ணீர் போதுமான அளவுக்கு இருக்கிறது என்று கண்டு பிடிக்கப்பட்டும் இன்று வரையில் அவைகளை சில் போட்டு மூடி வைத்திருக்கிறார்கள். அதனால் எந்தப் பயனும் இல்லை. ஆகவே, உடனடியாக அந்த குடிநீர் திட்டங்களைச் செயல்படுத்தி உடன்குடி, திருச்செந்தூர் போன்ற ஊர்களுக்கு விரைவாக குடிநீர் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சாலைப் போக்குவரத்தைப் பொறுத்தவரையில் திருச்செந்தூரில் இருந்து திருநெல்வேலிக்கு செல்லும் பாதையை குறும்பூருக்கும் ஆழ்வார் திருநகரிக்கும் இடையில் அகலப் படுத்த வேண்டும். நிறைய குறுக்கு வளைவுகள் இருக்கின்றன. அவைகளை நேர்படுத்தி, அகலப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தார் கிடைக்காததால் சாலைகள் மிகவும் பழுதாகி இருக்கின்றன. அவற்றை சீர் செய்ய உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டும். ரோடுகளைப் பராமரிக்க காங்கூலிகள் உடனடியாக நியமனம் செய்யப்படவேண்டும். பழுதான ரோடுகளை உடனடியாகச் சீர் செய்வதற்கு போதுமான கூலிகள் இல்லை. திருச்செந்தூரிலிருந்து செட்டிகுளம் வழியாக செல்கின்ற சாலையில் நங்கைமொழி என்னும் ஓடையில் பாலம் கட்டவேண்டும். அந்த இடத்தில் மழைக் காலங்களில் தண்ணீர் பெருகுவதால் போக்குவரத்துக்கு தடை ஏற்படுகின்றது. சேதுவாய்க்கால்—குறும்பூர் சாலையும் பழுது பார்க்கவேண்டும். தைலாபுரம்—மெய்க்ஞானபுரம் சாலை நீண்ட நாட்களாகப் பழுதான இடத்திலிருந்து, உடனடியாக அதைப் பழுதுபார்க்க

[திரு. சி. கேசவ ஆதித்தன்]

[1981 ஏப்ரல் 1]

வேண்டும். இப்படியாக என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறி அதை அம்மச்சரவர்கள் நிறைவு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

**திரு. ஆ. வெள்ளைச்சாமி :** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, சமுதாய வளர்ச்சி மற்றும், நகர நிர்வாகம், சாலை மேம்பாடு ஆகிய கோரிக்கைகளின் மீது பேசுகின்ற நல்ல வாப்பை அளித்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியைக் கூறிக் கொண்டு என்னுடைய உரையைத் துவக்குகிறேன்.

சாலை மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் 1500-க்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகை கொண்ட கிராமங்களுக்கு சாலை அமைக்கின்ற நல்ல திட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததற்காக இந்த அரசை நான் பாராட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் கட்டி முடிக்கப்பட்ட நகர்ப்புற நெடுஞ்சாலைத் திட்டத்திலும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட இருக்கின்ற பணிகளிலும் திண்டுக்கல் நகரம் சேர்த்துக்கொள்ளப்படாதது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. அதை உடனடியாக சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பல்வேறு ஊராட்சி ஒன்றியங்களும், ஊராட்சிகளும் பல்வேறு சாலைப் பணிகளைத் தொடங்க வேண்டிய கட்டாய சூழ்நிலையில் இருக்கின்றன.

என்னுடைய தொகுதியிலே உள்ள ரெட்டியார் சத்திரம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் நிதிநிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கின்ற காரணத்தால் ஊராட்சி ஒன்றிய சாலைகள் நல்ல முறையிலே பராமரிக்கப்படாத சூழ்நிலை இருக்கின்றது. அகவே அரசு தேவையான மானியத்தைக் கொடுத்து அங்கே இருக்கின்ற ஊராட்சி ஒன்றிய சாலைகளை நல்லமுறையிலே பராமரிப்பதற்கு ஏதுவான வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் சின்னாளப்பட்டி ஒரு பெரிய நகரம். அங்கு 30,000-க்கும் மேற்பட்ட மக்கள் வாழ்கிறார்கள். அது இன்னும் நகரியமாகவே இருந்து வருகின்றது. அதை உடனடியாக நகராட்சியாக ஆக்குவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீராமபுரம் கிட்டத்தட்ட 10, 15 கிராமங்கள் இணைந்து நகரியமாக இருக்கின்றது. அதைப் பிரித்து பஞ்சாயத்தாக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையினை வைக்க விரும்புகிறேன்.



1981 ஏப்ரல் 1]

[திரு. ஆ. லெள்ளைச்சாமி]

கின்னாளப்பட்டி நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியிலே இருந்த போது 1972 ஆம் ஆண்டில் 35 இலட்சம் ரூபாயில் ஒரு குடிநீர் திட்டம் நிறைவேற்றப் படுகின்ற சூழ்நிலையில் இடைத் தேர்தல் வந்தது. ஆனால் இடைத் தேர்தலின் முடிவிற்குப் பிறகு குழாய்கள் எல்லாம் போடப்பட்ட அந்த திட்டம் கைவிடப்பட்டது குழாய்கள் எல்லாம் தூக்கிக் கொண்டு செல்லப்பட்டுவிட்டன. ஆகவே அதை மீண்டும் எற்படுத்த அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து ஸ்ரீராமபுரம் பேரூராட்சியில் போளியம்மூர் குடிநீர் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகின்ற வகையிலே 1972-லே வறட்சி நிவாரணப் பணியின் கீழ் திட்டம் நிறைவேற்றப் படுகின்றபோது அதுவும் இடைத் தேர்தலின் முடிவிற்குப் பிறகு கைவிடப்பட்டது. அங்கே 1½ இலட்சம் ரூபாய் செலவில் குழாய்கள் எல்லாம் பதிக்கப்பட்டன. அந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டுவிட்டது. பதிக்கப்பட்ட குழாய்கள் மண்ணிலே கிடைக்கின்றன. கடந்த 8 ஆண்டுக் காலமாக அந்தத் திட்டம் இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. அதுபற்றி நானும் இரண்டு முறை சொல்லி இருக்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சவர்களும் அதற்குப் பதில் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

மூன்பு குடிநீர் வாரியத்தின் தலைவராக இருந்த ஏ. கே. அரங்கநாதன் அவர்களை நேரிலேயே அழைத்துச் சென்று காட்டி இருக்கிறேன். அவர் அப்போது நகராட்சியின் மூலம் உங்களுடைய பங்கை செலுத்துங்கள், திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஸ்ரீராமபுரம் டவுன் பஞ்சாயத்தைப் பொறுத்தவரையில் தண்ணீர் தட்டுப்பாடு மிகவும் அதிகமாக இருக்கின்றது. ஆனால் அவர்களால் கட்ட முடிந்த தொகையான 5000 ரூபாயைக் கட்டி இருக்கிறார்கள். ஆகவே அதைக் கணக்கில் எடுத்து அந்தக் குடிநீர் திட்டத்தை எப்படியும் நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களின் மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-10).

அதேபோல் என்னுடைய தொகுதியில் ரெட்டியார் சத்திரம் என்னும் பகுதி வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டு, கடும் வறட்சியில் இருக்கிறது. அங்கே குடிதண்ணீர் பிரச்சினை மிகமிக அகமாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட வறட்சிகளைப் போக்க நல்ல முறையிலே திட்டங்களை தீட்டியிருக்கிறார்கள் என்று வறட்சிப் பணிகளிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, வறட்சிப் பிரதே

[திரு. ஆ. வெள்ளைச்சாமி]

[1981 ஏப்ரல் 1]

மான என்னுடைய தொகுதிக்கு, குடிநீர்ப் பிரச்சினையை தலையாய வேலையாய் எடுத்துக் கொண்டு, நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் ஊராட்சிகளின் பராமரிப்பில் இருக்கும் சாலைகள் நல்ல முறையில் இல்லை. ஆகவே அந்த ஊராட்சி ஒன்றிய சாலைகளை எல்லாம் அரசின் பராமரிப்பில் எடுத்துக் கொண்டு, மக்களுக்கு சாலை வசதிகளை நல்ல முறையில் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சின்னாளப்பட்டியைப் பெறுத்தவரையில் அங்கே ஊராட்சி ஒன்றியம் நல்ல முறையில் செயல்பட்ட முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. ஏனென்றால், போதுமான பண வசதி அங்கே இல்லை. ஆகவே எல்லா சாலைகளும் பழுது அடைந்திருக்கின்றன. குறிப்பாக அதிலே தர்மத்துப்பட்டியிலிருந்து ஆடலூர் செல்லும் சாலை மிக மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவே, கட்டாயமாக அந்தச் சாலைகளின் பராமரிப்பை அரசு ஏற்றுக் கொண்டு, அவைகளை நல்ல முறையில் மேம்படுத்த வேண்டும். இல்லை என்றால் அதிக அளவில் நிதி உதவி செய்து, அவைகளை ஏற்று நடத்தும் வகையில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதேபோன்று இந்த ஊராட்சிகளுக்கு பல்வேறு பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. இந்தத் தொகுதியில் மலைப் பகுதி சாலை மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் ஒரு சில சாலைகள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் பல்வேறு சாலைகள் விடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, நான் எடுத்துக் கூறிய சாலைகள் அனைத்தையும் ஏற்று செம்மைப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் ஆலனூரில் இருந்து சோலைக்காட்டிற்கும், சோலைக்காட்டிலிருந்து பச்சைமலைக்கும் ஒரு சாலையை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல என்னுடைய தொகுதியில் திண்டுக்கல்-நத்தம் சாலையில் ஒரு மேம்பாலம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று என் தொகுதி மக்களின் சார்புக்கே கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே, நான் எடுத்துக் கூறிய குடிதண்ணீர் பிரச்சினைகளை உடனடியாகத் தீர்ப்பதற்கு உண்டான வாய்ப்புகளை அரசு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சின்னாளப்பட்டி குடிநீர்த் திட்டமும், போளியம்மனூர் குடிநீர்த்திட்டமும் நீண்ட நாட்களாக வலியுறுத்தப்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே, அவைகளை உடனடியாக நிறைவேற்ற நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், சின்னாளப்பட்டி ஊராட்சியை நகராட்சியாக்க வேண்டும், ஸ்ரீராமபுரம் நகரியம் பிரிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுவிடை பெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.



1981 ஏப்ரல் 1]

\*திரு. என். வரதராஜன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உள்ளாட்சித் துறை மானியத்தின் மீது திண்டுக்கல் நகரில் இருக்கும் குடிதண்ணீர் பிரச்சினையைக் கொண்டு வரலாம் என்று கருதுகிறேன். இரண்டு இலட்சம் மக்கள் வாழக்கூடிய ஒரு நகரத்திலே கடந்த 10, 15 ஆண்டுக் கலாமாகவே கடுமையான குடிதண்ணீர் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு, இன்று மிகவும் மோசமான நிலையை அடைந்திருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டி, அந்தத் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் இதிலே மிகவும் ஆழ்ந்த கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே சித்தய்யன்கோட்டை என்ற இடத்திலே காமராஜ் நீர்த் தேக்கம் என்ற திட்டம் ஒன்று போடப்பட்டு, அணை ஒன்று கட்டப்பட்டது. இன்று ஜனத் தொகை பெருகி, தொழில் வளர்ச்சியும் அடைந்திருக்கக் கூடிய அந்த நகரத்திலே குடிதண்ணீர் பற்றாக்குறை மிகப் பெரிய பிரச்சினையாக அமைந்திருக்கிறது. இந்த அணைக்கு வரவேண்டிய தண்ணீர் கூட முழுமையாக வர முடியாமல் சில நிலப்பிரபுக்களினால் தடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்ற தகவல்கள் அரசாட்சியினருக்கு அவ்வப்போது அனுப்பப்பட்டு வருகின்றன. ஏனோ அலட்சியமாக, கவனக் குறைவாக இருப்பதன் காரணமாக 3 கோடி ரூபாய் செலவு செய்து அணையைக் கட்டியும், இரண்டு இலட்சம் மக்கள் குடிப்பதற்கு போதுமான தண்ணீர் கிடைக்க முடியாத ஒரு துயர நிலை தொடர்ந்து நீடிக்கிறது. இந்த அணைக்கு வரும்படியான நரசிங்கபுரம் கால்வாய், ராஜ கால்வாய் தண்ணீர் முழுவதும், இந்த அணைக்கே திருப்பி விடப்படுவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க அரசு முயற்சிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏற்கனவே இந்த அணையைக் கட்டுவதற்கான உத்தரவை இடும்போதே பக்கத்திலே இருக்கக் கூடிய நிலங்களுக்கு ஒரு போக சாகுபடிக்கு தேவையான தண்ணீரைக் கொடுத்து விட்டு, பாக்கித் தண்ணீர் குடி தண்ணீர் உபயோகத்திற்காக பயன்படுத்த வேண்டும் என்று தெளிவான உத்தரவைப் பிறப்பித்திருக்கிறோம். ஆனால் இந்த உத்தரவு நடைமுறைப்படுத்தப்படாமல் இருந்த காரணத்தினால், மிக கஷ்டமான சூழ்நிலையில், தண்ணீர் நெருக்கடி மேலும் அதிகரித்துக் கொண்டேயிருக்கிறது.

அதேபோல திண்டுக்கல் வளர்ந்து வரும் ஒரு நகரம். அதற்குப் பக்கத்திலே சின்னாளப்பட்டிக்கும் குடி தண்ணீர் கொடுக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில், இந்தச் சித்தய்யன் கோட்டை, அணையின் மூலம் இரண்டு இலட்சத்திற்கு மேல் மக்கள்தொகை பெருகிவரும் நிலையில் சித்தய்யன்கோட்டை காமராஜ் அணையின் மூலம் குடிதண்ணீர் கொடுப்பதற்கு இயலாது, அதற்கு

[திரு. என். வரதராஜன்]

[1981 ஏப்ரல் 1]

மாறாக, வைகை, பக்கத்திலே இருக்கும்படியான மருத நதியிலிருந்து, அல்லது—வேறு சில பகுதிகளான கொடைக்கானல் பேரினும் பேன்ற இடங்களிலிருந்தும், திண்டுக்கலுக்கு தண்ணீர் கொடுக்கும்படியான ஒரு மாற்று—அடிஷனல் திட்டம் போடுவதற்கான முயற்சியை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இப்போதுள்ள நெருக்கடியை தீர்ப்பதற்கு பெரு முயற்சியை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இன்று கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணைகளை பார்த்தாலே பல்வேறு பகுதிகளிலும், நீரேற்று நிலையங்களுக்கு ஜெனரேட்டர்கள் வேண்டும் என்ற கோரிக்கைத் தன் மிகப் பெரிய கோரிக்கைகளைக் களமுத்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார்க்க முடிகிறது.

தமிழ்நாட்டில் மின்சாரத் தட்டுப்பாடு இன்றுள்ள அரசினால் மட்டும் ஏற்பட்டதல்ல. அது வழிவழியாக ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களினால், அதன் சீரழிவினால் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நிலை. நீர் ஏற்றும் நிலையங்களுக்கு தொடர்ச்சியாக 24 மணி நேரமும் தட்டுப்பாடின்றி மின்சாரம் கிடைத்தால்தான் நம் குடிநீர் பிரச்சினைக்கு ஒரு குறைந்தபட்ச உதவியை செய்ய இயலும். ஆனால் இன்று அவ்வாறு கிடைக்கவில்லை. ஆகவே திண்டுக்கல் குடிநீர் திட்டத்திற்குக் கூட இந்த ஜெனரேட்டர் பொருத்துவதற்கு முயற்சி செய்து அந்த நகரசபைக்கு அதிகாரம் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வருகிற தண்ணீரை சரியான முறையில் பம்பு செய்ய முடியாததால் மேட்டுப் பங்கான இடங்களுக்கு திண்டுக்கல் நகரில் தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. அதற்குரிய ஏற்பாட்டையும் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். திண்டுக்கல் நகரை நன்கு பகுதிகளாகப் பிரித்து, சவுரியார்பாளையம், பாரதிபுரம், கோவிந்தாபுரம், மரியநாதபுரம் என்ற பகுதிகளில் பெரிய மேல் நிலை தண்ணீர் தெட்டி, கள் கட்டப்பட வேண்டும். அப்போது தான் மேட்டுப் பகுதிக்கு தண்ணீர் கிடைக்கும். வருகிற தண்ணீரை எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் கிடைக்கும் படியான ஏற்பாட்டினைச் செய்ய வேண்டும். இப்போது மாதா மாதம் ரூபாய் 5, ரூபாய் 6, ரூபாய் 7 என்று தண்ணீர் நக்காக வரி கொடுக்கிறார்கள். தண்ணீர் இல்லாமலேயே தண்ணீருக்கு வரி கொடுக்கிறார்கள். வரி கொடுப்பதில் கூட பிரச்சினை இல்லை. ஆனால் தண்ணீருக்கு மார்க்கம் வேண்டாமா என்று மக்கள் கேட்கிறார்கள். ஆகவே அரசு இதை கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

நகரில் தண்ணீர் வசதியைப் பெருக்க ஆழ்குழாய்க் கிணறுகளை அதிகமாகத் தோண்டுவதற்கு ஏற்பாடு தேவை. ஏற்கனவே தண்ணீர் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் ஒடுக்கம் தண்ணீர்



1981 ஏப்ரல் 1]

[திரு. என். வரதராஜன்]

திட்டத்தை மராமத்து செய்து அதிகப்படியான அளவிற்கு தண்ணீர் கொடுக்க முடியுமா என்பதையும் அரசு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உள்ளாட்சித் துறை என்று சொன்னால் சுகாதாரத் தொழிலாளர்கள் தான் நினைவிற்கு வருவார்கள். அந்த சுகாதாரத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்து சர்க்கார் அந்தத் துறையில் தொழிற்சங்கங்களுடன் செய்திருக்கக் கூடிய ஒப்பந்தங்களை அமல்படுத்த முயற்சி செய்ய வேண்டும். குடும்ப நல நிதி என்று சொல்லும்போது அந்த தாழ்த்தப்பட்ட, பின்தங்கிய நிலையில் உள்ள சுகாதாரத் தொழிலாளர்கள் இறந்து விட்டால் அவர்கள் குடும்பத்தினருக்கு ரூபாய் 10,000 கொடுக்க வேண்டும் என்ற திட்டம் கடந்த சில ஆண்டுகளாக அங்கே அமல்படுத்தப்படவில்லை. திண்டுக்கல் நகரைப் பொறுத்து நான்கு ஆண்டுகளாக அந்தத் திட்டம் அமல்படுத்தப்படாமல் இருக்கக்கூடிய ஒரு துயர நிலையைப் போக்கி அந்த சுகாதாரத் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையில் அரசு அதிக அக்கறை செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றைக் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். உள்ளாட்சித் துறையில் பணம் இல்லாமல் எந்த வேலையையும் செய்ய முடியாது. தகப்பனது ஒட்டு கோமணத்தைக் கொண்டு குழந்தையின் குளிருக்கு போர்த்துவது முடியாது. தமிழ்நாட்டில் ஒரு தனியார் நிறுவனம் கடந்த ஆண்டு மட்டும் சம்பாதித்த நிகர வருமானம் 16 கோடி ரூபாய். மதுரையில் ஒரு நிறுவனத்திற்கு ஒரு கோடி ரூபாய் வருமானம் வந்திருக்கிறது. ஆக, இப்படிப்பட்ட பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளுக்கு, ஆலைகளுக்கு புது வரிகள் போட்டாமல் இருக்கிற பணத்தை வைத்துக் கொண்டு அதிலும் 95 சதவீதம் நிர்வாகச் செலவுக்குப் போகிறது என்றால் மக்கள் மத்தியில் அரசு கெட்ட பெயரைத்தான் சம்பாதிக்க முடியும். ஆகவே நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது என்ன வென்றால் இந்த உள்ளாட்சித் துறையில் சில சட்டத் திருத்தங்கள் கொண்டு வந்து பெரிய மூலதனம் போட்டு தொழில்கள் நடத்தக் கூடியவர்களுக்கு அதிக வரி போட அரசு முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

\*திரு. என். ஏ. பூங்காவனம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எண். 28, 39, 52 ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் சில சருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மானியக் கோரிக்கையில் பொதுவாக பாலங்கள், சாலைகள் பராமரிப்பு போன்ற பிரச்சினைகள் இருந்தாலும் கூட நான் என் தொகுதி பற்றி ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். எனது தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் கவசம்பட்டு

[திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்]

[1981 ஏப்ரல் 1]

காட்பாடி பாலங்களை தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் கீழ் எடுத்துக் கொள்ளலாம். அதுமட்டுமல்ல. பள்ளிக்கூடங்களுக்கு போதுமான அளவிற்கு இடவசதியில்லாமல், கட்டிடவசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. மாணவர்கள் பள்ளிக்கூடங்களில் மரத்தடியில் படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலை ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் இருந்து வருகிறது.

குடிநீர் வசதியை எடுத்துக்கொண்டால், காட்பாடி ஒன்றியத்தையொட்டிய காந்தி நகரில் பொதுக் குழாய்கள் 31யையும் சம்பந்தப்பட்ட இலாகா பொறியாளர் இராமராவ் அப்புறப்படுத்தி விட்டார்கள் என்பதை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

திருச்சி மாவட்டம் அரியலூர் மருத்துவமனையில் நோயாளிகளுக்கு குளிக்கக்கூடத் தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். வெளியே இருந்து தண்ணீர் கொண்டுவரப்படுகிறது. கே.வை மாவட்டத்திலும் இந்த நிலைமைதான். தொண்டாமுத்தூரில் தண்ணீரே இல்லாமல் சுகாதார வசதி இல்லாமல் மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சேலம் மாவட்டத்தில் மேட்டூர் தாலுகாவில் 1969 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட குடிநீர் சம்பந்தப்பட்ட வேலைகள் இன்னும் முடிக்கப்படாமல் இருக்கிறது.

[பிற்பகல் 12-20]

அதேபோல் நீலகிரி மாவட்டத்திலே 1936 ஆம் வருஷம் தண்ணீர்த் தொட்டி கட்டப்பட்டு, அந்தத் தண்ணீர் தொட்டியிலே தான் தண்ணீர் சப்ளை செய்யப்படுகிறது. அதனால் அங்கே தண்ணீர் நெருக்கடி. அதை மாற்றியமைக்க வேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் எல்லாத் தாலுக்காக்களிலும் கடுமையான வறட்சி நிலைமை நிலவுகிறது. ஆனால், அரசுத் தரப்பிலே அதற்கான ஆணைகள் பட்டப்படும், அங்கே அவைகள் அமல்நடத்தப்படவில்லை. அவைகள் அங்கே நடைமுறைப்படுத்தப்படாதா என்பதை அரசு பார்க்க வேண்டும். குறிப்பாக அமைச்சர் அவர்கள் இவைகளை கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்களையோ, அபிவிருத்தி செய்வதற்கான கூட்டங்களையோ, மற்றும் எந்தவிதமான கூட்டங்களையோ அடிக்கடி கூட்டுவது இல்லை. கடந்த 10 மாத காலத்தில் ஒரு கூட்டத்தைக் கூட்டியிருக்கிறார் என்பதையும் நான் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.



1981 ஏப்ரல் 1] [திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்]

தண்ணீர் வசதிக்காக பல ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்படுவதாக பத்திரிகைகளிலே செய்திகளை அமைச்சர் அவர்கள் விடுகிறார்கள். ஆனால், நடைமுறையில் தண்ணீர் சம்பந்தமான வேலைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதில்லை. சேத்துவண்டை என்ற கிராமத்தில் குடிப்பதற்கே தண்ணீர் கிடையாது. அர்ச்சுனாபுரம் என்ற கிராமத்திலும் குடிப்பதற்கு தண்ணீர் கிடையாது. அதே போல் பிரம்புரம் என்ற அரிசன காலனியிலும் குடிப்பதற்கு தண்ணீர் கிடையாது. இப்படி இன்னும் பல கிராமங்களிலே இத்தகைய நிலைமைகள் தொடர்ந்து இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதிகளிலே இதுவரை எந்தவிதமான வேலைகளும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. ஆகவே, இவைகளுக்கு, உடனடியான நடவடிக்கைகளைத் துரிதமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்னும் 7, 8 பேர்கள் பேச வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஒன்றிரண்டு நிமிஷங்கள் கிடைப்பதே கஷ்டம். உங்களுக்கு 3 நிமிஷங்கள் கொடுத்தாகி விட்டது. சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. என். ஏ. பூங்காவனம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கடைசியாக ஒன்றைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். தர்மபுரி மாவட்டத்திலே, கிருஷ்ணகிரி தாலுகாவிலே மரிக்கப்பட்டியிலே எரிசாராமத் தொழிற்சாலை வைத்திருப்பதன் காரணமாக, அங்கே விடுகின்ற கழிவு நீரினால் 300 ஏக்கர்கள் நிலம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும், இதனால் அந்த நகரத்திலே குடிநீர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற தென்றும், அதை நீக்க வேண்டுமென்று நீண்டகாலமாகக் கேட்டு, அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்காததால், இன்றைய தினம் உண்ணாவிரதம் இருக்கின்ற நிலைமை வந்திருக்கிறது. அதைத் தவிர்க்க, இந்த அரசு உடனடியாக துரித நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, வாய்ப்பு தந்தமைக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

திரு. எஸ். ஆண்டித் தேவர் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் 28, 39, 52-இன் கீழ் மானியக் கோரிக்கைகள் வைத்து, அதன் மீது அகில இந்திய பார்வோட் பிளாக் கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற அனுமதித்ததற்காக உங்களுக்கு நன்றி சொல்லிக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மூன்று தலைப்புக்களின் கீழ் மானியங்கள் கோரியிருக்கிறார்கள். கிராமப்புற வளர்ச்சி, சாலைகள் மேம்பாடு திட்டத்திற்காக இன்னும் அதிகமான பணம் கோரி கொடுப்பதிலே எங்களுக்கு கருத்து வேறுபாடு இல்லை. ஆனால், இதுவரையிலும் கொடுக்கப்பட்ட பணங்கள் முறைப்படி செலவழிக்க இந்த அரசு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகள், ஒழுங்காக நடைபெறுகின்றதா என்பதைச் சொல்லுகின்றபோதுதான் நான் சில கருத்துக்களில் வேறுபடுகிறேன்.

[திரு. எஸ். ஆண்டித் தேவர்]

[1981 ஏப்ரல் 1]

கிராம இராஜ்யம் என்று சொல்லி, பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் என்ற அமைப்புகள் அமைத்து, சுதந்திரம் பெற்று 33 ஆண்டுகள் ஆன பின்னர், இந்த அமைப்புக்களிலே, சில அமைப்புக்களை எடுத்துவிட்டார்கள். விவசாயத் துறையை எடுத்துவிட்டார்கள்; அதே போல் கால்நடைப் பிரிவினை, இன்னும் பலவற்றை இந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பொறுப்பிலே இருந்து எடுத்து விட்டார்கள். அது மட்டுமல்ல. இந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் சரிவர செயல்படுவதன் மூலம்தான் கிராம இராஜ்யத்தை ஏற்படுத்த முடியும் என்று நாம் அனுமதித்து, அங்கே கிராம இராஜ்யங்கள் நடைபெறுவதற்காக, இந்தத் தலைப்புக்களிலே சாலைகள் அமைக்க, சமுதாயக் கிணறுகள் அமைக்க நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

கிராமப்புறங்களிலே இணைப்புச் சாலைகள் போடவேண்டுமென்று சொன்னால், எந்தக் கிராமங்களுக்கும் இணைப்புச் சாலைகள் போட முடியாத நிலை, சட்டச் சிக்கல் இருக்கிறது. சில கிராமங்களிலே தனியார் நிலங்களை கிராமப்புற ரோடுகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஆர்ஜிதம் செய்ய முற்படும்போது, தனியார் நிலங்களை எடுக்க முடியாத அளவுக்கு சட்டமிருக்கிறது. ஆனால், தேஷனல் ஹைவேஸ் ரோடு போடவேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சட்டத்திலே. அந்த சட்ட முறையைப் பயன்படுத்தி நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கான சட்டங்களைக் கெண்டு வரவேண்டும். ஏறத்தாழ 15 ஆண்டு காலமாக காலையாம்பட்டி என்ற கிராமத்தில், 1,300 அங்கத்தினர்களைக் கொண்ட அந்த ஊரில், ரோடு வசதியில்லாத முறையில், காரிலேகூட பெண்களை மருத்துவமனைக்கு கொண்டுபோக முடியாத ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. அதை மாற்றியமைக்க வேண்டும். இந்த அரசு இதிலே என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது? அதற்காக ஒரு நல்ல சட்டத்தை தொண்டு வந்து, இந்த மன்றத்திலே நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேனே தவிர, இணைப்புச் சாலைகள் போடுகிறோம் என்று திட்டம் போட்டால் அது நடக்காது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதுமட்டுமல்லாமல் சமுதாய கிணறுகள் என்ற பெயராலே 40 ஆயிரம், 50 ஆயிரம் என்ற செலவில் கிணறுகள் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன. என்னுடைய தொகுதியில் 10 கிணறுகள் இருக்கின்றன. அந்த கிணறுகள் பயன்படுத்தப்படவில்லை. இந்த அரசினுடைய இலட்சக்கணக்கான பணம் வீணாகிறது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அதற்காகத்தான் நாங்கள் சொல்கிறோம், தேர்தல்கள் நடத்தப்படவேண்டுமென்று; தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்கள் இருக்க வேண்டும். அவர்கள் இல்லாத காரணத்தால், பஞ்சாயத்திலே அவர்கள் செலவிடும் திட்டங்களை நீங்கள்—மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்—பட்டியல் போட்டு கேட்டால் 2,995 ரூபாய்க்குள் அவர்கள் போட்டிருப்பார்கள். அதற்கு மேலே வேண்டுமென்று சொன்னால்



[1981 ஏப்ரல் 1]

[திரு. எஸ். ஆண்டித் தேவர்]

ஏ.டி.டி.இ. அவர்களுடைய அனுமதி வேண்டும் என்பதற்காக குறைந்த பணத்தில் போட்டு அங்கே பங்கிட்டுக் கொள்கிறார்கள் என்று குற்றச்சாட்டினை சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. காரணம் மூவாயிரம் ரூபாய்க்குள் அந்த ரோட்டிலே மண் அள்ளி போடுகிறேன் என்று வைத்துக்கொள்கிறார்களே தவிர, முக்கியமான வேலைகளைச் செய்ய அவர்கள் முன் வருவதில்லை. இதனால் கிராமப்புறப் பகுதியில் சாலைகள், பாலங்கள் முதலியவை போடப்படாமல் இருக்கிறது.

கிராமப்புறத்தில் இருக்கிற குடிதண்ணீர் வசதி மிசவும் மோசமாக இருக்கிறது என்பதை என்னால் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. 1975 ஆம் ஆண்டு தமிழகத்திலே அப்போது உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சராக இருந்த மாண்புமிகு அன்பில் தர்மலிங்கம் அவர்கள் என்னுடைய தொகுதியிலே மேல்நிலைத் தொட்டியை திறந்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தொட்டியை திறந்து வைத்ததற்குப் பின்னால் அந்த பம்ப் செட்டைப் பார்க்க முடியவில்லை. அதற்கு பின்னால் அங்கு பெண்களுக்கு குடிதண்ணீரை கிடைக்கவில்லை. ஏழாயிரம் ரூபாய் பெறுமான முள்ள பம்ப் செட்டாணாமல் போயிருக்கிறது. போலீசிலும் தகவல் சொடுக்கப் படவில்லை. என்கே போய் விட்டது என்பதும் தெரியவில்லை. என்னுடையத் தொகுதியில் 10, 15 மேல் நிலைத் தொட்டிகள் இருக்கின்றன. தமிழகத்தில் முழுவதும் எவ்வளவு இருக்கிறது என்று தெரியாமல் போனாலும், பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவிடப்பட்டு கட்டப்பட்டு மூன்று, நான்கு ஆண்டுகள் ஆகின்றது. அங்கே பம்ப் செட்டுக்கள் பொருத்தப்பட்டிருக்கிறது. அவைகள் பழுதடைந்திருப்பது, சிறு சிறு காரணங்களுக்குத்தான் என்றாலும் அவை பழுதுபார்க்கப்படாமல் இருக்கின்றன. ஒரு மேல்நிலைத் தொட்டியில் ஏதோ கசிவு இருக்கிறதாம்; உடனே அதற்கான பம்ப் செட்டை எடுத்துவந்து விட்டார்கள். கசிவுகளை நீக்குவதற்கு என்ஜினீயர்கள் இல்லையா? பக்ரா நங்கிலேயே கசிவை அடைத்து விடுகிறோம் என்று சொன்னால் மேல்நிலைத் தொட்டியில் கசிவு இருக்கிறது என்று சொல்லி பம்ப் செட்டை எடுத்து வந்து விட்டார்கள். இதை மாவட்ட வளர்ச்சி மன்ற கூட்டத்திலேயே சொல்லியிருக்கிறேன்.

என்னுடைய ஊரிலே 79 குழாய் பம்ப்புகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலே 29 இப்போது புதிதாக போடச் சொல்லி பணம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 150 அடி ஆழம் போட்டிருந்தால் பைப்புகள் தண்ணீரைத் தொடுகிற அளவிற்கு போடப்படவில்லை. 25 அடி பைப் தான் போட்டிருக்கிறார்கள். பாக்கி குழாயை அடிக்கு 20 ரூபாய் என்று எத்தனை விற்றார்களோ, தெரியவில்லை, போரிங் போட்டு, அந்த ஆழத்திற்கு குழாய் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நகர நிர்வாகம் என்று சொல்கிறார்கள், 10, 15 ஆண்டுகளாக உசிலம்பட்டி; அதனுடைய முக்கியத்துவம் உங்களுக்குத் தெரியும்; மதுரை டிஸ்ட்ரிக்டு கேரளா வரைக்கும்.....

[1981 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சீக்கிரம் முடித்து விடுங்கள். இன்னும் ஒரு நிமிடம்தான் இருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, முதல் வரிசையில் இருப்பவர்கள் நேற்றெல்லாம் அரை மணி நேரம் பேசியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நேற்று நீங்கள் பேசியிருந்தால் அரை மணி நேரம் கொடுத்திருக்கலாம். இன்று 5 நிமிடங்கள் தான் ஒவ்வொருவருக்கும். இன்னும் அரை நிமிடம் தான் இருக்கிறது, சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. எஸ். ஆண்டித் தேவர்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்படி இருந்தால் எல்லாவற்றையும் எழுதி வந்து விடுவது; இனிமேல் அப்படித்தான் செய்யலாமென்று நினைக்கிறேன். ஒரு தீசிஸ் கொண்டு வந்து, மானியங்களின் மீது என்னுடைய பேச்சு என்று கொடுத்துப் போய் விடலாமா என்று நினைக்கிறேன். (சிரிப்பு.)

(பிற்பகல் 12-30)

என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கின்ற நிலையைச் சொல்கிறேன். அங்கே ஒரு ஏ. டி. இருக்கிறார். அவர், அவர் வருவதற்கு முன்பு இருந்த எஞ்சினியர் துவக்கிய வேலையாக இருந்தால் மெஷர்மென்ட் எடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்கிறார். அந்தக் காரணத்தினால் 3, 4 பாலங்கள் அப்படியே இருக்கின்றன. இப்போது எஸ்டிமேட் கொடுங்கள் என்றால் கொடுக்கமாட்டேன் என்கிறார், நான் முடிக்கப்போகிற வேலையாக இருந்தால் நான் கொடுப்பேன் என்று சொல்லி அப்படிப்பட்ட வேலையாகத் தான் எடுத்துக்கொள்வார். இந்த நிலைமை இருப்பதால் வேலைகள் நடைபெறவில்லை, அதை உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேற்கு தொடர்ச்சி மலையில் கும்பரக்கரையிலிருந்து வெள்ளக்காடு வரையிலே செல்கிற சாலைக்கு சென்ற ஆண்டே நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்று நிதிநிலை அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருந்தது. ஆனால் நேற்றுத்தான் அதற்கு டெண்டர் கோரப்பட்டிருக்கிறது, நேற்றைய தினம் இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸில்தான் 31 ஆம் தேதி தான் கேட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் இப்போது இந்த ஆண்டு வேறு அதே வேலைக்காக 15 இலட்சம் ரூபாய் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக அரசு நல்ல எண்ணத்திலே பணம் ஒதுக்கினாலும் கூட ஒதுக்கப் படுகின்ற பணம் முறையாகப் பயன்படுத்தப் படுகிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அதிகாரிகள் உடனடியாக வேலையைத்



1981 ஏப்ரல் 1]

[திரு. எஸ். ஆண்டித் தேவர்]

துவக்காமல் மார்ச் 31 ஆம் தேதி கடைசி நாளிலே இப்படிச் செய்து கல்லையோ, மண்ணையோ அள்ளிக்கொட்டி பாலம் முடிந்துவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள், இதனால் மறு வருஷம் அந்தப் பாலம் போய்விடுகிறது. ஒரு ஆண்டு முழுவதும் விட்டு விட்டு அதிகாரிகள் கடைசி நாளிலே இப்படிச் செய்வதால்தான் அரசுக்குக் கெட்ட பெயர் வருகிறது. நான் இதை ஒரு உதாரணத் திற்காகச் சொல்கிறேன். இந்த ஆண்டு அதற்காக 15 இலட்சம் ரூபாய் என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அடுத்த ஆண்டு மார்ச் 31ஆம் தேதி டெண்டர் விடாமல் துரிதமாக வேலைகளைச் செய்வதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து மதுரையிலிருந்து கம்பம் போகிற ரோடு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பது அமைச்சர்களுக்குத் தெரியும். கேரளா வரை போகிற ரோடு அது. அந்த ரோடிலே செட்டியா பட்டி வளைக்கும் செல்கிற ஒரு பாலம் இருக்கிறது. அந்தப் பாலத்தைக் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று பல ஆண்டு களாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. அந்த ஆற்று மணலில் வண்டிகள் வந்தால் இறங்கிவிடுகின்றன. அதைப் போலவே இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே முத்துபாண்டிபட்டி என்ற இடத்திலே ஒரு பாலம் கட்டுவதற்காக 1976 ஆம் ஆண்டு 40 ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்பீடு என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அடுத்த ஆண்டு நிலைஸ்டு எஸ்டிமேட் என்று போட்டு 50 ரூபாய் ஆகும் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு ஏ. டி. டி. இ. சாங்ஷன் வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்கள் சாங்ஷன் செய்வதற்கு முன்னால் இந்த ஆண்டு அதற்கு என்ன எஸ்டிமேட் என்று கேட்டால் 6 இலட்சம் ரூபாய் ஆகும் என்று சொல்லி அதை அரசு அனுமதித்தால் கூட செய்ய முடியாது என்று சொல்கிற நிலைமைக்கு அதிகாரிகள் வந்துவிட்டார்கள். திட்டமிட்டே இப்படி சில அதிகாரிகள் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். 1976ஆம் ஆண்டே செய்திருந்தால் அந்தப் பாலத்தை 40 ஆயிரம் ரூபாயில் கட்டியிருக்க முடியும். இல்லை அடுத்த ஆண்டாவது துரிதமாகச் செயல்பட்டு வேலையை முடித்திருந்தால் 50 ஆயிரம் ரூபாயில் கட்டியிருக்க முடியும். ஆனால் இப்போது 6 லட்சம் என்று கொண்டுவந்துவிட்டு அரசுக்கு பாலத்தை கட்டவில்லை எல்லா கெட்ட பெயர் உண்டாக்குகிற முறையிலே சில பேர்கள் செயல்பட்டு வருகிறார்கள் என்பதை நான் தங்களின் கவனத் திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இந்தத் துறைக்கு மானியக் கோரிக்கைகள் வந்தால் இந்த மன்றம் அனுமதிக்கத் தயாராக இருக்கிறது. ஆனால் அவைகளை முறைப்படி செலவழிக்கக் கூடிய முறையிலே தேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட மன்றங்களை சீக்கிரமாக அமைக்கவேண்டும். அல்லது அதிகாரிகளை முடுக்கிவிட வேண்டும், முடுக்கி விடுகிறோம் என்று சொல்கிறபோது நேரடியாக நீங்கள் போய் பார்த்து மார்ச் 31 ஆம் தேதிக்கு

[திரு. எஸ். ஆண்டித் தேவர்]

[1981 ஏப்ரல் 1]

கொண்டு வருகிற நிலைமை இல்லாமல் முறைப்படுத்தி பாலத் திற்குள்ளே வேலைகளை அந்த அந்த ஆண்டிலேயே செய்ய வேண்டும், அப்படிச் செய்தால் கிராம வளர்ச்சித் திட்டத்திற்காக நிதி கொடுப்பதிலே எங்கள் இயக்கத்திலே கருத்து மாறுபாடு இல்லை என்பதைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

**திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் :** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சமுதாய வளர்ச்சி, நகர நிர்வாகம், சாலைகளும் பாலங்களும் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக நான் தங்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சமுதாய வளர்ச்சிப் பணிகள் குறித்துப் பேச 5 மணித் துளிகள் மட்டுமே ஒதுக்கியிருப்பது உண்மையிலே ஒரு சாதனையையும் சொல்ல முடியாத நிலைமை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நாடு சுதந்திரம் அடைந்து 33 ஆண்டுகள் ஆகியும் கூட இதற்கு முன்பு ஆண்டவர்களும், அரசியல்வாதிகளும் கிராமங்களையும் கிராமங்களிலே உள்ள மக்களையும் மறந்து விட்டு நகரத்தின் மீதே தங்களுடைய பார்வையை செலுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். இன்றைக்கு வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ள மக்களுடைய நலன்களுக்காக அவர்கள் நலம் பெற வேண்டுமென்ற முறையிலே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பல திட்டங்களைத் தீட்டி, அதிலே மாபெரும் திட்டமாக இருக்கிற திட்டம் தான் இந்த தன்னிறைவுத் திட்டமாகும்.

மகாத்மா காந்தியடிகள் பொருளாதார ரீதியிலும், சுயதேவைகள் பூர்த்தியடையும் வகையிலேயும் கிராமங்கள் முன்னேற வேண்டுமென்று எண்ணினார்கள். ஆனால் மகாத்மா காந்திகளவு கண்ட அந்தக் கிராம ராஜ்யத்தை யாராலும் அமைக்க முடியாத நிலை இருந்தது. சிற்றார்கள் எல்லா வகைகளிலேயும் மேம்பாடு அடைந்தால்தான் சமுதாயமும், நாடும் மேம்பாடு அடையும் என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு சமயம் கூறினார்கள். அந்தக் கூற்றின் அடிப்படையில் தன் இன்றைய தினம் தன்னிறைவுத் திட்டம் என்ற பெயரில், இந்தியாவிலேயே முதன் முதலாகத் தமிழகத்திலே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. 376 ஊராட்சி ஒன்றியங்களைக் கொண்ட தமிழகத்தில் ஏற்கனவே 69 ஒன்றியங்களில் இந்தத் தன்னிறைவுத் திட்டம் சீரும் சிறப்புமாக நடத்தி முடிக்கப்பட்டு, மேலும் 150 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் இந்தத் தன்னிறைவுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான முயற்சிகளிலே முனைப்பாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

1920 ஆம் ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்ட சென்னை மாவட்ட நகராட்சிகளின் சட்டம், இன்றைக்கு 61 ஆண்டுகள் ஆகியும் திருத்தப்படாமல் இருக்கிறது. புனிதமாகப் போற்றிப் பாது



1981 ஏப்ரல் 1] [திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்]

காக்கப்பட வேண்டிய அரசியல் சட்டமே அடிக்கடி திருத்தப்படுகின்ற நிலையில் இந்த நகராட்சிச் சட்டத்தை அப்படியே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இப்பொழுதிருக்கின்ற காலத்திற்கும், நிலைமைக்கும் ஏற்ப திருத்தங்கள் செய்யப்படாமல் நகராட்சிகளில் வாழும் ஏழை மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நகராட்சிகளின் நிதி ஆதாரங்களைப் பெருக்குவதற்கு உயர்மட்டக் குழு ஒன்றை அமைத்து நகராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றியங்களினுடைய வருவாயைப் பெருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் குறைகளையும் தேவைகளையும் பற்றி இதுவரையில் எடுத்துக் கூறினார்களே தவிர, அந்தத் தேவைகளையும், குறைகளையும் நிவர்த்தி செய்வதற்கான நிதி ஆதாரங்களுக்கான வழிவகைகளைச் சொல்லவில்லை. (மணியடிக்கப்பெற்றது.)

திரு. துரைமுருகன் : பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார். தன்னிறைவுத் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லும்பொழுது எல்லாம் நன்றாகச் செய்திருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். ஆனால் செகன்ட் லிஸ்டைப் பார்க்கின்றபொழுது வடாற்காடு மாவட்டத்திலே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் அல்ல.

திரு. துரைமுருகன் : துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த செகன்ட் லிஸ்டிலே வடாற்காடு மாவட்டத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றவர்கள் யாருடைய தொகுதியுமே இல்லாத காரணத்தினால்....

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவரவர்களே, பிரதான எதிர்க்கட்சியின் சார்பிலே மாண்புமிகு திரு. அன்பில் அவர்கள் பேசுவிருக்கிறார்கள். அவர்களிடத்தில் அந்தத் தகவலை அவர்கள் தரலாம்.

திரு. துரைமுருகன் : துணைத் தலைவரவர்களே, வடாற்காடு மாவட்டத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் யாருடைய தொகுதியும் இல்லாத காரணத்தினால் இது கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு நடைபெறுகிறது என்ற காரணத்தினால் வடாற்காடு மாவட்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எம். எல். ஏ.க்கள் வெளிநடப்பு செய்கிறோம்.

[1981 ஏப்ரல் 1]

(வடாற்காடு மாவட்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் லெனிநடப்புச் செய்தனர்.)

திரு. ஆர். டி. கோபாலன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சமுதாய வளர்ச்சி மற்றும் சாலைகள், பாலங்கள் மானியத்திலே பேசுவாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றி கூறி என்னுடைய உரையைத் துவக்குகிறேன். எனது கம்பம் தொகுதியில் காஞ்சிமுறத் துறை என்ற இடத்திலே வெகு நாட்களாகப் பாலம் கட்ட வேண்டுமென்ற ஒரு நிலை இருக்கும்பொழுது, இன்று எங்களது புரட்சித் தலைவரவர்களின் ஆட்சியில் மாண்புமிகு நெடுஞ்சாலைத் துறை அமைச்சரவர்களுக்கும் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவரவர்களுக்கும், அந்தப் பாலம் கட்ட அனுமதி அளித்தமைக்காக என்னுடைய தொகுதி மக்களின் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

அதைப் போலவே, கோம்பை அடிவாரத்திலிருந்து ராமக்கல் மெட் வரை ஒரு சாலை வேண்டுமென்று வெகு நாட்களாக அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்கள் இருபதாண்டுக் காலத்திற்கும் மேலாகக் கோரிக்கை விட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இன்று அது நிறைவேறப்போவதை எண்ணி உண்மையிலேயே அந்தப் பகுதி மக்கள் அனைவரும் மகிழ்ச்சியடைகின்றார்கள்.

எனது தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில், காஞ்சிமுறத் துறை பாலத்திற்கு இருபது இலட்சம் ரூபாயும், ராமக்கல்மெட்டு பாதைக்குக் கிட்டத்தட்ட எழுபது இலட்சம் ரூபாயும் ஆக மொத்தம் 90 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியமைக்காக எனது தொகுதி மக்களின் சார்பாக இந்தத் தமிழக அரசை மனதாரப் பாராட்டுகிறேன். அதற்கு நன்றி சொல்ல கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

[பிற்பகல் 12-40]

இப்பொழுது எனது தொகுதியிலே லோயர் காம்பிலிருந்து குமுளி வரை செல்லும் பாதை மிகவும் மோசமான பாதையாக இருக்கிறது. அது மலைப் பாதையாக இருப்பதால், அமைச்சர் அவர்கள் அதைக் கவனத்தில் கொண்டு, மேற்சொன்ன அந்தப் பாதையை நல்ல முறையில் செப்பணிட்டு, தடுப்புச் சுவர் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கம்பத்திலிருந்து கம்பம்பெட்டு செல்லும் பாதையைப் போட்டு கிட்டத்தட்ட 20 ஆண்டுகளாகின்றன. இன்னும் ஒரு இடத்தில் கூட சிறிது பழுது பார்க்கும் வேலையும் நடைபெறவில்லை. அதைச் சீரமைத்துக் கொடுக்கும்படியாக வேண்டி விரும்பி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.



1981 ஏப்ரல் 1] [திரு. ஆர். டி கோபாலன்]

உத்தம பாலையத்திலிருந்து சுருளி நீர்வீழ்ச்சிக்குச்செல்லும் பாதை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. அங்கே ஒரு டவுன் பஸ் சாதாரணமாக 5 தடவை போய் திரும்பி வருவதாக இருந்தால், இப்பொழுது 4 முறைதான் போகக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. அங்கே பள்ளிளுக்குச் செல்லும், ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் தாமதமாகப் போகவேண்டிய துர்ப்பாக்கியமான நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தச் சாலையை உடனடியாகச் சீர் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியிலே கூடலூர் என்ற பேரூராட்சி நகராட்சியாகக் கூடிய அத்தனை தகுதிகளும் பெற்றிருக்கின்றது. அதனை உடனே நகராட்சியாக மாற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போல் பச்சைகுமாச்சி ஹைவேஸ் பகுதியிலே 7 டிவிஷன்கள் இருக்கின்றன. 12 ஆயிரத்துக்கு மேல் ஜனத்தொகையிருக்கிறது. அந்தப் பச்சைகுமாச்சி ஹைவேஸை பேரூராட்சியாக மாற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று விரும்பி, வேண்டி கேட்டுக்கொண்டு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

\* திரு. கே. எம். எஸ். சுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, முதலில், இந்த 28,39,52 மானியக் கோரிக்கைகள் மீது எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த பேரவைத் துணைத் தலைவருக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு கடந்த பட்ஜெட்டிலே, நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது போடி தொகுதிக்காக நான் வைத்த கோரிக்கைகள் அத்தனையையும் மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களும், மாண்புமிகு குடிநீர் வடிசால் அமைச்சர் அவர்களும் செய்து கொடுத்ததற்காக, என்னுடைய தொகுதி மக்களுடைய சார்பாகவும், என்னுடைய சார்பாகவும் முதலிலே நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

அதைப் போல், நான் கோரிய போடி பூதிப்புரம் பாலத் திற்கு ரூ. 7½ இலட்சம் மதிப்பீட்டிலே பாலமும், போடி தேவாரம் பக்கத்திலே இருக்கக்கூடிய சாக்குளுத்துமெட்டு ரோட்டிற்கு சுமார் ரூ. 60 இலட்சம் மதிப்பீட்டிலே ாலையும் 1981 ஆவது ஆண்டிற்கு ரூ. 20 இலட்சம் ஒதுக்கீட்டையும் சோத்துப்பாளையிலிருந்து அகமனைக்கு சுமார் ரூ. 75 இலட்சத்திலே ஒரு சாலையும் அமைக்க இருப்பதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். போடி நகருக்கு ரூ. 96.32 இலட்சத்திலே ஒரு குடிநீர் விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை ஏற்படுத்தி கொடுத்ததற்காகவும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. எம். எஸ், சுப்பிரமணியன்] [1981 ஏப்ரல் 1]

என்னுடைய போடி தொகுதி சாலைகள், அதுவும் நெடுஞ்சாலை பராமரிப்பிலுள்ள சாலைகள்—போடி—தேனி சாலை, போடி தேவாரம் சாலை—மிக மோசமாக இருக்கின்றன. அதைப் பழுதுபார்த்துக்கொடுக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைத்து, நேரம் குறைவாக இருப்பதால், இத்துடன் விடை பெறுகிறேன்.

\*திரு. கா. கோபாலகிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய மானியக் கோரிக்கை மீது பேச எனக்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பெரியகுளம் தொகுதியில் கும்பக்கரையிலிருந்து வெள்ளகெவிக்கு ரோடு போடவும், பெரியகுளத்திலிருந்து அடுக்கத்திற்கு ரோடு போடவும், பெரியகுளத்திலிருந்து அகமலைக்கு ரோடு போடவும், கொடைக்கானல் மலைப் பாதையை டம்டம்பாறை வரை அகலப்படுத்தவும் நிதி ஒதுக்கி உள்ளமைக்காக, எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கொடைக்கானலைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களிலிருந்து கொடைக்கானலுக்கு வரவேண்டுமானால், ஏறத்தாழ 10 மைல் நடந்து வரவேண்டும். விவசாயிகள் தங்களுடைய விளை பொருட்களைக் கொண்டு வருவதற்கு சமை கூலியாகவும், குதிரை வாடகையாகவும் மிகமிக அதிகமாகச் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதே நேரத்திலே, மார்க்கெட்டுக்குக் கொண்டு வரக்கூடிய பொருள்கள் காலகாலத்திலே வராததால், அழுகி நாசமாகி விடுகின்றன. அந்தக் குறையைப் போக்க கொடைக்கானல் மலைப் பகுதியிலே உள்ள அனைத்துக் கிராமங்களுக்கும் சாலை வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கொடைக்கானல் டம்டம்பாறை வரை உள்ள பாதை மிகமிக மோசமான பாதையாகும். அந்தப் பாதையிலே அடிக்கடி விபத்துக்கள் நடப்பதால், அந்தப் பாதைக்கு மாற்று பாதையாக, பூலத்தூர், தும்மலப்பட்டி இணைப்புப் பாதையை அமைக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பெரியகுளம் மிகப் பழமையான நகராட்சிகளில் ஒன்றாகும். அதே போல அங்குள்ள ரோடுகளும் பழமையான மண் ரோடுகளாக இருப்பதால் ஊர்திகள் கிளப்புகின்ற தூசியால் காச நோய் அதிகம் ஏற்பட ஏதுவாக இருப்பதால் காச நோய் தடுப்பு நிலையம் ஏற்படுத்தவும் தார் ரோடு போடவும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பெரியகுளம் பாம்பாற்றின் மீது பாலமும் வடுகப்பட்டி வராகநதியின் பாலமும் விரைவில் அமைக்கக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (ம நியடிக்கப்பட்டது.)



1981 ஏப்ரல் 1]

\*திரு. க. பாரமலை : மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கோரி இருக்கிற இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது இரண்டொரு வார்த்தைகளை சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். முதலிலே மாநில நெடுஞ்சாலை என்ற தலைப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள மானாமதுரை—வைகை ஆற்றின் குறுக்கே ஒரு புதிய பாலம் கட்ட 60 லட்சம் ரூபாயும், பெரம்பலூர் மானாமதுரை சாலையில் வேலூர் வரையிலும் சாலை அமைத்து மேம்பாடு செய்தல் மற்றும் பாலம் அமைப்பதற்கு 8-3/4 லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கம் செய்து இருப்பதற்காக நான் அமைச்சரைப் பாராட்டுகிறேன். ஏறத்தாழ 532 லட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்து அதிலே 453 லட்சம் செலவழிக்கப்பட்டு மொத்த வேலையிலே 36 சதவிகிதம் முடிக்கப்பட்ட பரம்பன் பாலத்தின் வேலை எங்கே கைவிடப்பட்டுவிடுமோ என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் அதற்கும் 1981-82ல் 75 லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடு செய்து மத்திய அரசின் ஒப்புதல் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். விரைவிலே ஒப்புதலைப் பெற்று அந்த வேலையை செய்து தரவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருப்பாசேத்தி—படமாதூர் சாலையில் வைகை ஆற்றின் மீது ஒரு சப்மெர்ஜிபஸ் பிரிட்ஜ் கட்டப்பட்டிருக்கின்றது. அந்தப் பாலமே மணலுக்கு அடியில் இருக்கிறது. ஆகவே அதைக் கட்டியவர்கள் எப்படி இதைக் கட்டினார்கள் என்பதை விசாரித்து அவர்கள் மீதும் அதற்கு உடந்தையாக இருந்த அதிகாரிகள் மீதும் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதுடன் அந்தப் பாலத்தை உயர்த்திக்கட்ட நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுகிறேன். என்னுடைய பகுதியிலே மிகவும் மோசமாக இருக்கின்ற வயல்சேரியிலிருந்து, கரிசல்குளம் வழியாக தாமரைக்குளம் ரோடு பழையனூரிலிருந்து கல் மடைக்கு ஆலத்தூர், திருவாத்தூர், தச்சநல்லூர், தாமரைக்குளம் வழியாக ரோடு மற்றும், 1980-81லே நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட திருப்புவனம்—ஏனாதி ரோடுகளை அமைக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்றும் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் கீழ், நகரப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் எதுவும் ஒதுக்கீடு செய்யப்படவில்லை. நகரப் பஞ்சாயத்துக்களில் போதிய பணவசதி இல்லாத நிலையில் சுகாதாரம் மற்றும், ரோடு வசதிகள் மோசமாக இருக்கின்றன. ஆகவே தன்னிறைவுத் திட்டத்தின்கீழ் நகர்ப்பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் போதிய நிதி வசதிகள் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணிஅடிக்கப்பட்டது.)

[திரு. க. பாரமலை]

[1981 ஏப்ரல் 1]

அடுத்து, கரும்பாலை சாலைகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் பல ரோடுகள் போடப்பட்டு வருகின்றன. அந்த ரோடுகள் கரும்பாலைக்குப் பக்கத்திலேதான் போடப்படுகின்றன. அவைகளை, கரும்பாலைக்கு எங்கிருந்தெல்லாம் கரும்பு வருகின்றனவோ அந்தப் பகுதியிலே உள்ள ரோடுகளை மேம்பாடு செய்வதற்குரிய நிதி வசதியை செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது).

திரு. சி. சிவப்பிரகாசம் : பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, நெடுஞ்சாலை பராமரிப்பு சார்பில் நடைபெறும் இந்த மானியக் கோரிக்கையில் என்னுடைய தொகுதி சார்பாக ஒரு சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

கொல்லிமலையில் போடப்பட்டுள்ள நெடுஞ்சாலை சாலைகளில் 70 பின்வளைவு சாலையை மாற்றி 40 பின்வளைவு சாலையாகக் குறைத்து, போக்குவரத்தினை சீரமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டு மலைவாழ் மக்கள் மேம்பாட்டிற்காக பார்ட் 2 திட்டத்தில் சாலை வசதிகளை சேர்த்து அதை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-50]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்து திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம் பேசுவார்.

திரு. ஏ. சாகுல் ஹமீது : துணைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சரி, சீக்கிரம் முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

\*திரு. ஏ. சாகுல் ஹமீது : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் லீக்கின் சார்பாக நான் என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நானும் இங்கே பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறேன், எதிர்க்கட்சி சார்பாகவும், ஆளும்கட்சி சார்பாகவும் இங்கே பேச அழைக்கப்பட்டு, உறுப்பினர்கள் பேசிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள், \* \* \*

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு வேண்டும் என்று கேட்டவுடனே அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இங்கே எல்லா மாண்புமிகு உறுப்பினர்

\*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.



1981 ஏப்ரல் 1] [பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

களுக்கும் மதிப்பு அளிக்கப்படுகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அப்படி பேசுவது கூடாது. அதை அவைக்குறிப்பில் இருந்து நீக்குகிறேன்.

திரு. ஏ. சாகுல் ஹமிது : என்னுடைய தொகுதியில் தன்னிறைவுத் திட்டத்தின்கீழ் குடிநீர் வழங்கல், சாலை அபிவிருத்தி ஆகிய பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டும். குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், கடையநல்லூரில் மேல் கடையநல்லூர்—கருங்குளம்—மலைப்பாட்டை ரோட்டை செப்பனிட்டுக் கொடுக்கவேண்டும், அதன் மூலம் அந்தப் பகுதியிலிருந்து விளைபொருள்களை விவசாயிகள் கொண்டு வர உதவி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு அடுத்தாற்போல் நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புவது, கடைய நல்லூரில் இருந்து வலசை போகிற ரோட்டின் குறுக்கே ஒரு ரயில் கேட் உள்ளது. அந்த ரயில் கேட்டை இரவு 7 மணிக்கு மூடிவிட்டு, மறு நாள் காலை 7 மணிக்குத்தான் திறக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்கள் காலை 7 மணி வரை அவசர மருத்துவ உதவி போஸ்ட் உதவி தீயணைப்பு உதவி மற்றும் பல உதவிகளை இரவு நேரங்களில் பெற்றுக் கொள்வதற்கு இயலவில்லை. அதற்காக நாங்கள் ரயில்வேத் துறையை அணுகினோம். அவர்கள் சம்மதம் தெரிவித்து, அதற்காக கேட்டை திறந்துமூட ஒரு ஆளை நியமிக்கவேண்டும் என்று அரசுக்கு எழுதியிருப்பதாக அறிகிறேன். ஆகவே, அந்த ரயில்வே கேட்டை திறந்துமூட ஒரு ஆள் நியமிக்க அந்த அரசு ஆணையிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் குடிநீர் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது. இப்போது வறட்சி திட்டத்தின்கீழ் அந்தத் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, அந்த இரயில்வே கேட்டிற்கு ஒரு ஆள் நியமனம் செய்வதற்கு உடனடியாக ஆணைகள் பிறப்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டு, வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஊராட்சி என்பது இன்று நேற்று ஏற்பட்டது அல்ல. முதலாவது பராந்தகசோமன் காலத்தில் ஏற்பட்டது. தமிழகத்தில் ஊராட்சி மன்றங்கள் இல்லாத காலத்தில் ஊர்பஞ்சாயத்துக்கள் கூடி குடவோலை மூலமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அந்த அமைப்புகள் எல்லாம் நடைபெற்று வருகின்றன. அதற்குச் சான்றாக உத்திரமேரூர் செப்பேடுகளே இருக்கின்றன என்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம். அப்போது ஆரம்பிக்கப்பட்ட அந்த முறையில் வெள்ளைக்காரர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் சில மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டு, அதற்குப்

[திரு, அன்பில் தர்மலிங்கம்] [1981 ஏப்ரல் 1]

பிறகு 1858-ல் மோயோ பிரபுவால் பரிசீலிக்கப்பட்டு, 1884 ஆம் ஆண்டில் சென்னை லோக்கல் அட்மினிஸ்டிரேஷன் ஆக்ட் கொண்டு வரப்பட்டு, அதன் கீழ் பஞ்சாயத்துச் சட்டம் இயற்றப் பட்டது. அதற்குப் பிறகு 1928-லே முதன்முதலாக தமிழ் நாட்டில் 300 பஞ்சாயத்துக்கள் துவங்கப்பட்டன. பிறகு, 500 மக்கள் தொகை கொண்ட கிராமங்களுக்கும் கிராமப் பஞ்சா சாயத்து அவசியம் என்று கருதி, அது மாற்றியமைக்கப்பட்டது. 1934-ல் தாலுக் போர்ட்டுகள் கலைக்கப்பட்டன, மாவட்ட மன்றங்களே அதனுடைய நிர்வாகத்தையும் ஏற்றுக் கொண்டன. அப்போது மக்கள் ஆட்சி முறை இல்லாததால் கலெக்டரே தலைமையேற்று ஆட்சி நடத்துகிற முறை இருந்தது. அதை மாற்றியமைக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு 1952 ஆம் ஆண்டு அன்றைய பாரதப் பிரதமர் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் உலக உத்தமர் தாந்தியடிகள் பிறந்த அக்டோபர் மாதம் 2-ம் தேதி 1952 ஆம் ஆண்டில் முதன்முதலாக தேசிய வளர்ச்சித் திட்டம், உள்ளாட்சி வளர்ச்சித் திட்டம் என்கிற திட்டத்தைத் துவக்கினார்கள். அந்தத் திட்டம் சரியாக நடைபெறாத காரணத்தால் அப்போது இருந்த எஸ். கே. டே அவர்களை அழைத்து, அந்தத் திட்டத்தை கிராம மக்களுக்கு மட்டுமே பயன்படுகிற வகையில் மாற்றியமைக்கப்படவேண்டும், மற்றவர்களுக்குப் பயன்படக் கூடாது என்று சொல்லி ஒரு மாற்றுத் திட்டத்தை வகுக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டார்கள். எஸ். கே. டே அவர்கள் ஒரு திட்டத்தைத் தயாரித்தார்கள். அது பிரதமருக்கு அனுப்பப்பட்டது. அதன்பிறகு அந்தத் திட்டமும் செயல்படவில்லை என்று கருதி 1958 ஆம் ஆண்டு பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் இந்த சமுதாய நலத் திட்டத்தை இந்தியாவுக்கு அறிமுகப்படுத்தினார்கள்.

அப்போது அவர்களைக் கேட்டார்கள். ஏன் இப்படி மாற்றிக் கொண்டே இருக்கிறீர்கள் என்று கேட்ட பொழுது அவர்கள் “நாய் வாலை ஆட்டவேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன்; ஆனால் நாயே வாலை ஆட்டுகிறது. அந்த வாலை வெட்ட வேண்டும்; நேஷனல் எக்ஸ்டன்ஷன் ஸ்கீம் என்பது ஒரு சமுதாய நலத் திட்டம்: சமுதாயத்தில் அடித்தளத்திலே இருக்கிற மக்களுக்கு இது பயன்பட வேண்டும்” என்று சொன்னார்கள். அந்த அடிப்படையில் திட்டம் தயாரிக்க பலவந்தராய் மேத்தா அவர்கள் தலைமையில் ஒரு கமிட்டி அமைக்கப்பட்டது. அதன் பிறகுதான் இன்றையதினம் அது சமுதாய நலத் திட்டம் என்று நடைபெற்று வருகிறது. அதனுடைய நோக்கம், பலவந்தராய் மேத்தா அவர்கள் 3 டயர் அமைப்பில் திட்டம் தயாரித்தார்கள். முதல் டயர், கிராமப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர் ஜனநாயகமுறைப் படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். அடுத்தது, பிளாக் டெவலப்மென்ட்-பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும், அதற்கு அடுத்து மாவட்ட அளவில் ஜில்லா



1981 ஏப்ரல் 1] [திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம்]

போர்டு இருக்க வேண்டும். இதுதான் பலவந்தராய் மேத்தா திட்டம். இன்றையதினம் அந்த அமைப்பு இருக்கிறதா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். மூன்று டயரில் இரண்டு இல்லை. பஞ்சாயத்தும் இல்லை. தேர்தலும் இல்லை. பஞ்சாயத்து யூனியனும் இல்லை. ஜில்லா அளவில் இருக்கிறதா, இல்லையா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது.

இப்படிப்பட்ட நேரத்தில்தான் நம்முடைய அமைச்சர் சமுதாய நலத் திட்டத்திற்காக நிதி ஒதுக்கீடு கேட்டு, இந்த மன்றத்திலே கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில், இந்த திட்டங்கள் சரியாக இயங்கவில்லை. திட்டங்களைப் போடுகிறோமே தவிர, திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட வாய்ப்பு இல்லை. என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. பஞ்சாயத்து இருந்தால், பஞ்சாயத்து யூனியன் இருந்தால், தோந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள், தலைவர்கள் இருந்தால் நிச்சயமாக இந்தத் திட்டங்கள் செயல்பட நல்ல பல வாய்ப்புகள் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் பஞ்சாயத்து தேர்தல் இல்லை; பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் தேர்தல் இல்லை. நர்வாகம் அதிகாரிகள் கையில் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் சமுதாயத் திட்டம் சரியாக நடைபெறவில்லை. உத்தமர் காந்தி கண்ட கனவும் நடைபெறவில்லை; அண்ணா அவர்கள் சொன்ன கிராம ராஜியமே இராம இராஜியம் என்ற நோக்கமும் ஈடேறவில்லை.

தன்னிறைவுத் திட்டத்தைப்பற்றி இங்கே சொன்னார்கள். நான் இந்தத் தன்னிறைவுத் திட்டம் புதிதாக வந்திருக்குமோ என்று கருதினேன். காரணம், நான் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவராகவும் இருந்திருக்கிறேன். இந்தத் துறைக்கு அமைச்சராகவும் இருந்திருக்கிறேன். அப்போது இருந்ததைவிட இந்தத் திட்டத்தில் ஏதாவது புதிதாக இருக்கிறதா என்று பார்த்தேன். இன்றைக்கு பத்திரிகையில் செயலாளர் அறிக்கை விட்டிருக்கிறார் இதுபற்றி. அவர் குறிப்பிட்டிருப்பது-இப்படிப்பட்ட வசதிகள் ஏற்படுத்துவது என்பது ஒரு இமாலயப் பணி. ஆனால் இந்த வசதிகளை நிறைவேற்ற தடைக் கற்களாக இருப்பது நிதி வசதி இன்மை. அது மட்டுமல்ல. திட்டப் பயிற்சிப் பெற்ற பணியாளர்கள் இல்லை. மற்றும் சிமின்ட், இரும்பு மற்றும் திட்டங்களுக்கு போதுமான சாமான்கள் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லிவிட்டு, மேலும் விளக்கிச் சொல்கிறார். குடிதண்ணீர் வழங்குதல், இணைப்புச் சாலைகள், சிறு பாலங்கள் அமைத்தல், ஆத்திராவிட மக்கள் குடியிருப்புகளுக்கு மயான சாலைகள் அமைத்தல், சிறு பாசன திட்டங்கள் மேம்படுத்துதல், ஊரக மருந்தகங்கள், தாய் சேய் நல விடுதிகள் அமைத்தல், பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டு

[திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம்]

1981 ஏப்ரல் 1

தல், ஆதி திராவிடர்களுக்கு குடி இருக்க வீடுகள் கட்டுதல் இவைகள் இந்த தன்னிறைவுத் திட்டம். இதை சொல்லிவிட்டு மற்ற பல நடைமுறைகளையும் சொல்லியிருக்கிறார்.

இந்தத் திட்டம் ஏற்கெனவே காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலும் இருந்திருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலும் இருந்திருக்கிறது. இப்போதும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதில் மாறுபாடு இல்லை. இந்தத் திட்டம்தான் தன்னிறைவுத் திட்டம் என்றால் இதற்கு முன்னால் நாங்கள் நடத்தியவை எல்லாம் என்ன? தயவு செய்து யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

[பிற்பகல் 1-00.]

வேண்டுமென்றால் இந்தத் திட்டத்தை, அதிகாரிகளுக்கு திறமை இல்லை என்ற அடிப்படையில் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல திறமையை அதிகமாக ஆக்குவதற்கும், அவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிப்பதற்கும் பயன்படுத்தினால் அது உண்மையிலேயே நலமாக இருக்கும்.

அதற்கடுத்ததாகத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்றால் இப்போது இருக்கின்ற முறைகள் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். ஒரு முறை ஆந்திராவில் இருந்து வந்த அன்றைய ஊரக வளர்ச்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தமிழ்நாட்டில் ஊரக வளர்ச்சி பற்றிப் பேசியபோது அங்கே தலைமை தாங்குபவர்கள் கலெக்டர்கள் அல்ல என்றும் தலைமை தாங்குகின்றவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்தான் என்று சொன்னார்கள். செயலாளராகத்தான் அதிகாரிகள் பணியாற்றவேண்டுமே தவிர, திட்டங்களைத் தீட்டுபவர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களும், மற்றும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களும்மாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அப்போது நாங்களும் அப்படித்தான் வைத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னோம். எங்களுடைய மாநிலத்திலேயும் அந்த முறை சரியாகத்தான் இருக்கின்றது என்பதைக் கூட நாங்கள் அவர்களிடத்திலே சொன்னோம். ஆகவே அதிகாரிகளிடத்திலே திறமை இருக்கின்றது. அந்த திறமையினைச் சரியாகப் பயன்படுத்தவில்லை என்பது தான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு.

சமீபத்தில் கூட நான் குஜராத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கே உள்ள உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசினேன். அவர்கள் சொன்னது என்னவென்றால் இந்த இலாகாவுக்கு தனி அதிகாரிகளே இருக்கின்றார்கள் என்று சொன்னார்கள். இன்னும் சொல்லவேண்டும் என்றால் தேர்ந்தெடுப்பதிலே கூட தமிழ்நாடு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் முறையைப் போல ஒரு முறை இருக்கின்றது என்று சொன்னார்கள்.



1981 ஏப்ரல் 1] [திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம்]

இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு என்று தனியாக சீப் இன்ஜினியர்களும், மற்றும் அதிகாரிகளும் அவர்களுடைய கையிலேயே இருக்கிறார்கள். அதே மாதிரிதான் குடிநீர் வடிகால் வாரியமும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இது ஏற்கெனவே இல்லையா என்றால் இருக்கின்றது. ஏற்கெனவே தமிழகத்தில்—கலைஞர் அவர்களுடைய பெயரைச் சொன்னால் பலருக்குப் பிடிக்காது, ஆகவே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சி இருந்த போது குடிப்பதற்கு தண்ணீர் தருவதற்கும், படிப்பதற்கு பள்ளி கூடங்கள் அமைப்பதற்கும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் வீடுகளுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுப்பதற்கும் திட்டங்கள் போடப்பட்டது என்பது நமக்குத் தெரியும். அதுமாத்திரமல்ல. அவர்களுடைய காலத்திலே தான் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக இலவசமாக வீடு கட்டுகின்ற திட்டமும் கொண்டு வரப்பட்டது. ஆனால் இப்போது பாதிக்கடனுக்குத்தான் அவ்வாறு வீடு கட்டுகின்ற திட்டம் இருக்கின்றது. ஆகவே இதை எல்லாம் எப்படி தன்னிறைவுத் திட்டம் என்று சொல்ல முடியும் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

1,500 மக்கள் தொகை கொண்ட கிராமங்களுக்கெல்லாம் இணைப்புச் சாலைகள் போடப்பட்டன. சிறு சிறு கிராமங்களுக்கும் கூட அதாவது மிகச் சிறிய கிராமங்கள் சேர்ந்து பஞ்சாயத்துக்களாக இருந்தது. அப்படிப்பட்ட கிராமங்களுக்கும் அங்கே 500 பேர் என்ற அளவிலே மக்கள் தொகை இருந்தாலும் சாலை அமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற திட்டமும் செயல்படுத்தப்பட்டது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சியில், கலைஞருடைய ஆட்சிக் காலத்தில் என்பதை அதிகாரிகள் கூட மறந்திருக்க மாட்டார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து எனக்கு நன்றாக நினைவு இருக்கின்றது. அன்றைய தினம் முதலமைச்சராக இருந்த கலைஞர் அவர்கள் சொன்னார்கள், போகிற இடங்களில் எல்லாம் சடுகாட்டுக்குச் செல்வதற்குப் பாதையில்லை என்ற குறை வருகின்றதே இதை உடனடியாகப் போக்கவேண்டுமே என்று சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லி ஓராண்டு காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் உள்ள எல்லா கிராமங்களுக்கும் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் என்ற வித்தியாசமே இல்லாமல் எல்லா கிராமங்களுக்கும் சாலை வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி அது அதிகாரிகளின் பரிசீலனையில் இருந்தது. அது ஏன் இப்போது நிறுத்தப்பட்டது என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

அடுத்து குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் மூலம் 7 ஆண்டுகளில் எல்லா கிராமங்களுக்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று அப்போது திட்டம் தீட்டப்பட்டது. ஆனால் இன்றையதினம் அது கைவிடப்பட்ட நிலையில் இருக்கின்றது.

[திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம்] [1981 ஏப்ரல் 1]

ஆகவே நான் தங்கள் மூலமாக ஒன்றைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தற்போது குடிநீர் வடிகால் வாரியமும், உள்ளாட்சித் துறையும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பே இல்லாமல் இருக்கின்றது. அப்படி இருக்கக்கூடாது. ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையதாக இருக்க வேண்டும். இவர்கள் எல்லாம் எல்லா கிராமங்களுக்கும் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்களே தவிர அந்தத் திட்டங்களை யார் போடுவது என்ற பிரச்சினை பெரிய பிரச்சினையாக இருக்கின்றது. பல இடங்களிலே திட்டங்கள் போடப்பட்டும் அது சரியாக இயங்காத நிலைமை இருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட நிலையில் ஏன் இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றவில்லை என்று உள்ளாட்சித் துறையிடம் கேட்டால் எங்களுக்கும் அதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று சொல்கின்ற நிலைமை நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரிந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால் உள்ளாட்சித் துறையிலே கிராமங்களுக்கு குடிநீர் வழங்குகின்ற திட்டமும் அமைய வேண்டும். குஜராத்திலே இருப்பது போன்று இந்தத் திட்டத்திற்கென்று தனி இலாக்காவே ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சுரல் டெவலப்மென்ட் ஓர்க்ஸ் என்பதைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்கனவே ஒரு எஸ்.இ. மட்டும் போடப்பட்டதாக ஞாபகம் இருக்கின்றது. இப்போது தன்னிறைவுத் திட்டம் விரைவு படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதால் அதற்கு தனி இலாக்காவையே அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப் போலவே, இங்கே உணவுக்கு வேலை கொடுக்கிற திட்டம் என்ற பெயரால் ஒரு திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு, அது பூரணமாக வெற்றி பெற்று வந்ததாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் பல இடங்களில் அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படவே இல்லை. இன்னும் சொல்ல வேண்டும் என்றால், அந்த அரிசியை யாரும் வாங்குவது கிடையாது. அரிசிக்குப் பதிலாக காண்டிராக்டில் வேலையை ஒப்பந்தம் செய்துவிட்டு, அந்த அரிசியை வேறு விதங்களில் விற்கப் படுகிறது. நான் குறை கூற வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. அதைப் போக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். அந்த அரிசியை வாங்கிக் கொண்டு வேலை செய்ய ஆட்கள் யாரும் வருவது இல்லை. அது காண்டிராக்ட் மூலமாக நடத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே மக்களுக்கும் இந்தத் திட்டத்திற்கும் தொடர்பே இல்லை என்று நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போலவே, பஞ்சாயத்துக்கள் கலைக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு அங்கே மக்கள் குழு என்ற பெயரால் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குழுவிலே ஏற்கனவே அனுபவப்பட்டவர்களை, அல்லது ஏற்கெனவே பஞ்சாயத்து தலைவர்களாக



1981 ஏப்ரல் 1] [திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம்]

இருந்தவர்கள்—அவர்கள் மக்களால் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டவர்கள்—அல்லது விவரம் தெரிந்தவர்கள் வேறு யாராவது நியமிக்கப்படுகிறார்களா என்றால், இல்லை. பல இடங்களில், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த அமைப்பாளர்கள் கொடுக்கிற பட்டியலின் படிதான் நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்படுகிறது. என்னுடைய தொகுதியிலே கூட அப்படி நடைபெற்றிருக்கிறது. அந்தச் சம்பவத்தைப் பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கூட விவரமாக சொன்னேன். அங்கே யார் யாருக்கு காண்டி ராக்குகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் கூட எடுத்துச் சொன்னேன். விசாரிப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப்போல இங்கே இந்த முறை புகுத்தப்படுவதினால், மக்களாட்சி அங்கே நடைபெற்றவில்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போலவே கர்ப்பிணிகளுக்கு 50 ரூபாய் 3 மாதங்களுக்கு கொடுக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. இதிலே கொத்தாம்பட்டி பிளாக் மட்டும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு, ஏதாவது எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய பார்த்தால், ஒன்றும் இல்லை. கர்ப்பிணிகளே மற்றப் பகுதிகளில், இல்லைபோல் இருக்கிறது. கோட்டாம்பட்டி பகுதியில் மட்டும் எடுத்து விட்டு மற்ற ஒன்றியங்களுக்கெல்லாம் ஏன் எடுக்கவில்லை என்பதை தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மாத்திரம் அல்ல. ஊராட்சி ஒன்றியங்களைப் பொறுத்த வரையில் இன்றைய தினம் செயல்படுத்தப்படாமலேயே இருக்கின்றன. அது மாத்திரம் அல்லாது எங்களுடைய தலைவர் கூட இங்கே ஒரு குற்றச்சாட்டை அவையிலே எடுத்து வைத்தார்கள். அதாவது சைதாப்பேட்டைப் பகுதியில், ஒரு அண்ணா மருத்துவமனை என்ற பெயராலே ஒரு கட்டிடம் கட்டி, ஒரு கொட்டகையைப் போட்டு அதை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு, அதிலே அண்ணாவின் பெயரை பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று. அதைப்பற்றி எங்கள் தலைவர் குறிப்பிட்டபோது, நம்முடைய மரியாதைக்குரிய அமைச்சர் திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் அவர்கள் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று அப்பொழுது சொன்னார்கள். இப்பொழுது அங்கே என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிய சமீபத்திலே நான் போய் பார்த்தேன். இப்பொழுது அண்ணா உருவம் பொறித்த ஒரு கொடி பறந்துக் கொண்டிருக்கிறது. முன்பு இல்லை—இந்தச் செய்கை பொதுமக்களின் நலனுக்கு விரோதமானது என்பதை குறித்து, மாநகராட்சி தலைவருக்கும், சொல்லியாகி விட்டது. இங்கே எங்கள் தலைவரே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனாலும்

[திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம்] [1981 ஏப்ரல் 1]

இதுவரையில் எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, நகராட்சியைப் பெறுத்தவரையில், எந்தெந்த வரி விதிப்புகளின் மூலம் நகராட்சியினுடைய வருவாயை அதிகப்படுத்துவது, அல்லது எந்தெந்த வழிகளில் நகராட்சியின் வருவாயை அதிகரிக்கச் செய்வது என்பது பற்றி ஒரு அதிகாரி பல இடங்களுக்குச் சென்று அறிந்து வந்தார்கள். இன்றையதினம் பத்திரிகையிலே பார்த்தால் அந்த ராவ் என்பவர் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். இதற்காகவே பிரத்யேகமாகப் போய் படித்து வந்ததற்குப் பிறகு, அப்படி படித்ததற்கான வேலை அவருக்குக் கொடுக்கப் பெறவில்லை. அரசாங்கப் பணத்திலே செலவழிக்கப் பட்டு, அந்த வழிகளையெல்லாம் அறிந்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று போய் வந்தவர்—அதிகமான நிதிநிலை ஆதாரத்தை எப்படி பெருக்க முடியும்? என்பதை அறிந்துக் கொண்டு வந்தவர் இன்றைக்கு திடீரென்று மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். ஏறத்தாழ இந்த 7 ஆண்டுகளில் 11 அதிகாரிகள் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அது மாத்திரம் அல்ல, சமீபத்தில்,

RDC 1/81 — Minutes of the Review meeting held  
by the Revenue Officer on 12.3.1981.

Present : A. Francis, B.A.,  
Revenue Officer.

Missing bills pointed out by the Audit have been referred to ranges above. Bills surrendered by the Tax Collectors could have easily been verified and many items accounted for payment in the Account Books and Account Registers could have also been verified instead of allowing the items lying off. But no ranger is dare to do so this work.

என்று பலவற்றை எழுதியிருக்கிறார்கள். இதிலே என்னையும் விசாரித்தபோது அந்த வரி கட்டியவர்களுக்கு ரசீது இருக்கிறது. பணம் கட்டியதற்கான ரசீது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கணக்கிலே பார்க்கிறபோது அவர் பெயரிலே வரவில்லை.

(பிற்பகல் 1-10).

ஆனால் ரசீது அவர்களிடத்தில் இருக்கிறது. அந்த ரசீதை எடுத்துக் கொண்டு போய் எப்படி பாக்கி என்று கேட்டால் அதில் பல விவகாரங்கள் வந்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அதனால் மாநகராட்சி 75 இலட்சம் ரூபாய் காணாமல் போயிருக்கிறது என்ற ரிப்போர்ட்டை அவர்களுடைய குழுவே அன்றைக்கு பரிசீலனை செய்து அதுவும் வந்திருக்கிறது. அதையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெரிந்துக் கொள்ள வேண்டும்.



1981 ஏப்ரல் 1] [திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம்]

இதுபோல் பல்வேறு குற்றச்சாட்டுகள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களைப் பொறுத்த வரையிலும், நகராட்சிகள் பொறுத்தவரையிலும், மாநகராட்சிகள் பொறுத்தவரையிலும் என்னிடத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றில் பலவற்றை அமைச்சர் அவர்களிடம் நான் கொடுக்க இருக்கிறேன். எனவே இப்போது நான் கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால் உடனடியாக ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு தேர்தல்கள் நடத்தப்பட வேண்டும். அதற்குப் பிறகுதான் இந்த தன்னிறைவுத் திட்டம் தன்னிறைவுத் திட்டமாக நல்ல முறையில் செயல்படும். எனவே ஊராட்சி ஒன்றியத் தேர்தல்களை உடனடியாக நடத்த வேண்டும். மத்திய அரசின் சென்ஸஸ் கணக்குகளைக் கேட்க வேண்டியதில்லை. ஏற்கனவே நம் பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் எல்லாம் எடுக்கப்பட்டு விட்டன. நான் கூட வேடிக்கையாகச் சொன்னேன். 18 வயது என்று குறைக்க வேண்டும் என்று சொன்னபோது, ஏற்கனவே 18 வயது நவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து விட்டார்கள் என்று. சட்டமன்றத் தேர்தலில் அவர்கள் வோட்டு போட்டு விட்டார்கள். நாடாளுமன்றத் தேர்தலுக்கும் கூட அவர்கள் வோட்டுப் போட்டுவிட்டார்கள். ஆகவே இனிமேல் புதிதாக சேர்க்க வேண்டியதில்லை என்று சொன்னேன். மத்திய அரசைக் குற்றஞ்சாட்டினால், மத்திய அரசு கூட இப்போது முடித்து விட்டது. இதில் மத்திய அரசுக்கும் நமக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. காரணம், நாடாளுமன்றத்திற்கு எடுத்த லிஸ்ட் வேறு, சட்டமன்றத்திற்கு இருப்பது வேறு, ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு இருப்பது வேறு. ஊராட்சிமன்றங்களுக்கான தேர்தலுக்காக லிஸ்டை ஏற்கனவே எடுத்து முடித்தாகிவிட்டது. ஆகவே மத்திய அரசை குறை கூற வேண்டியதில்லை. ஊராட்சி ஒன்றியத் தேர்தல்களை நடத்தினால்தான் தன்னிறைவுத் திட்டம் தன்னிறைவுத் திட்டமாகச் செயல்படும்.

இன்னொன்றையும் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். 1974 ஆம் ஆண்டு ரெவின்யூவும், ஊராட்சியும் தனித் தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டது. அப்படி பிரிக்கப்பட்டு நல்ல முறையில் பணியாற்றப்பட்டு வந்தது. டி.டி.ஓ. ஆக இருக்கிறார். அவரோடு சரி. அதற்கு மேல் அந்த இலாகாவில் ப்ரமோஷன் இல்லை. தப்பித் தவறி டிஸ்ட்ரிக்ட்டுக்கு வந்தால் ஒருவருக்குத் தான் வரும். அல்லது அவர் ரிட்டையராகிற காலத்தில் ஜாயின்ட் டயரக்டர் ஆப் முனிசிப்பாலிட்டீஸ் என்று வருவார். ஆனால் ரெவன்யூ டிப்பார்ட்மென்டில் இருப்பவர்கள் கணக்குப் பிள்ளை, முன்சிப் இல்லை என்றால் ரெவன்யூ இன்ஸ்பெக்டர் முன்சிப்பாக ஆகிவிடுகிறார். அவர்களுக்கு, ரெவன்யூ டிப்பார்ட்மென்டில், இருப்பவர்களுக்கு எல்லாக் கதவுகளும் திறந்திருக்கும். ஆனால் மற்ற டிப்பார்ட்மென்டிலிருந்து யாராவது நுழைந்து விட்டால் கதவைச் சாத்தி விடுவார்கள். இதை நான் சொல்லவில்லை. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நன்

[திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம்]

[1981 ஏப்ரல் 1]

அவர்களிடம் ஒரு முறை கேட்டேன். இந்த நூற்பாலைகளுக்கு எல்லாம் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளைப் போட்டு அவர்கள் மாணேஜிங் டைரக்டர்களாக இருந்தார்கள். நான் ஒரு நூற்பாலைக்குத் தலைவராக இருந்தேன். என்கீழ் மூன்று பேர்கள் வேலை செய்தார்கள், ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் அப்போது. ஒருநாள் இயக்குனர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் தகராறு ஏற்பட்டு அவர் ஒரு கேள்வி கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், I am not your subordinate என்று சொன்னார்கள். உடனே அவர் கேட்டார், பின் ஏன் ஐயா என்னிடம் வந்தாய் என்று. இரண்டு பேர்களையும் சும்மா இருங்கள் என்று சொல்லி அண்ணாவிற்கு ஒரு கடிதம் எழுதினேன். நீ மட்டும் எழுதினால் போதாது இன்னும் இரண்டு பேர்களை எழுதச் சொல் என்று சொன்னார். பிறகு இரண்டு மூன்று பேர்கள் எழுதினார்கள். உடனே அண்ணா அவர்கள் எழுதி தன் திருக்கரத்தால் கையெழுத்துப் போட்டார்கள். ஐ.ஏ.எஸ்.. ஆபீஸர்ஸ் வேண்டியதில்லை. அவர்கள் பழகுகிற, நடக்கிற முறை வேறு. இது தொழிலாளர்களிடம் பழக வேண்டியது, அடி மட்டத்தில் இருந்து வந்தவர்களிடம் பழகுவது, எனவே டி.ஆர்.ஓ. கிரேடில் இருந்தால் போதும் என்று டி.ஆர்.ஓ. க்களைப் போட்டார்கள். கலெக்டர் மேற்பார்வை பார்க்க வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. இப்போதுள்ள அமைப்பில் அவர்கள் தான் பார்க்க வேண்டும். டி.டி.ஓ. என்று தனியாகப் பிரித்து அந்த இலாகா சரியாக இயங்கவில்லை. அவர் மட்டும் வேலை பார்க்கிறார். கிராமங்களை எடுத்துக் கொண்டால் கிராம சேவக்கி லிருந்து அங்கே பணியாற்றுகிறவர்கள் எல்லோரும் மக்களோடு தொடர்புடையவர்கள். அவர்களுக்கு உரிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. தன்னிறைவுத் திட்டத்தின்கீழ் ஏ.பி.டி.ஓ. மட்டும் போடுவது போதாது. தனி என்னியரைப் போட வேண்டும். அவர்களுக்கு அவர்களே அளவு எடுக்கிற அதிகாரம் வழங்க வேண்டும்.

அவர்களுக்கு எந்தவிதமான வசதியும் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. டி.டி.ஓ. ஒக்களுக்கு ஆபீஸ் கிடையாது. இதை எல்லா இடங்களிலும் பார்க்கிறோம். நம்முடைய பஞ்சாயத்து அலுவலகத்தைச் சார்ந்தவர்கள், கலெக்டர் ஆபீசிலே ஒரு மூலையிலே இருக்கிறார்கள். டி.டி.ஓ. ஆபீஸ், ஆர்.டி.ஓ. ஆபீசில் ஒரு பகுதியாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு என்று தனிக் கட்டிடம் கிடையாது. அவர்களுக்கு என்று தனியாக போன் கிடையாது. இன்னும் சொல்லப் போனால், அவர்களுக்கு வாகன வசதி கூட கிடையாது. அப்படி எங்காவது செல்ல வேண்டுமானால், மற்றவர்கள் தயவிலேதான் போக வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. எனவே இவைகளை யெல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு, இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றுகின்ற போது, அவர்களுக்கு டி.ஆர்.ஓ. வரை பதவி உயர்வு கொடுக்க அரசாங்கம் யோசனை செய்ய



1981 ஏப்ரல் 1] [திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம்]

வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப்போலவே, இந்த இல-காவின் வேலைகளை துரிதப்படுத்துவதற்கு, அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

**திரு. துரைமுருகன் :** ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்திலே நடவடிக்கைகள் நடந்து கொண்டிருக்கும்போது, வெளியே நிதி அமைச்சர் அவர்கள், பத்திரிகை பேட்டி ஒன்றில் எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கு 1,500 ரூபாய் சம்பளம் உயர்த்தியிருப்பதாகச் சொல்லியிருப்பது இந்த அவையை மீறிய செயல் ஆகாதா?

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் :** இன்று ஏப்ரல் 1 ஆம் தேதி என்பதற்காகச் சொல்லுகிறீர்கள் என்று கருதுகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்.

**மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு :** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மானிய கோரிக்கைகள் எண். 28, 39, 52 ஆகிய இந்த மூன்று மானியக் கோரிக்கைகளின் மீதும் மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், 29 பேர்கள் இங்கே தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கருத்துகள் எல்லாம் இன்று இங்கே எடுக்கப்பட்டு, சட்டமன்றக் குறிப்பிலே இடம் பெற்றிருக்கின்றன. இங்கே முக்கியமாக, சமுதாய வளர்ச்சி, நகர நிர்வாகம் போன்ற மானியங்களின் மீது பல்வேறு கருத்துக்கள் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. சமுதாய வளர்ச்சிக்காக தமிழக அரசு பல முன்னோடித் திட்டங்களை வகுத்து செயல்படுத்திக் கொண்டு வருகின்றது என்பதையும், கிராமப்புறங்களில் வறுமையை அகற்றுவதும், அடிப்படைத் தேவைகளை ஏற்படுத்துவதும், அவர்கள் வாழ்வை மேம்படுத்தவும், கிராமப்புற பொருளாதாரத்தை உயர்த்தவும், நலிந்த பிரிவினர் நலம்பெற வாழ்வளிப்பதும், இந்த அடிப்படைத் தேவைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, இந்தத் திட்டங்களின் அடிப்படையில் தான் நகரப்புறங்களும், கிராமப்புறங்களும் இன்று அந்தத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கின்ற அளவில் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு, செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இன்னும் குறிப்பாக, இப்படிப்பட்ட கிராமங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டு, அதன் மூலமாக அண்ணல் காந்தியடிகள் எந்த கிராம ராஜ்யத்தை அமைக்க வேண்டுமென்று விரும்பினார்களோ, ஆசிய ஜோதி பண்டித ஜவ ஹர்லால் நேரு அவர்கள் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்காக பல்வேறு அறிஞர் பெருமக்களை யெல்லாம் கொண்டு, இப்படிப்பட்ட திட்டங்களைத் தீட்டி, நடைமுறைப்படுத்தினார்களோ, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த தமிழகத்தில் எப்படிப்பட்ட கிராம ராஜ்யத்தை அமைக்க வேண்டு

[திரு. ப. குழந்தைவேலு] [1981 ஏப்ரல் 1]

மென்று விரும்பினார்களோ, அந்த கிராம ராஜ்யத்தை இன்று ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காகத்தான், தமிழகத்தின் முதல்வர், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தன்னிறைவுத் திட்டத்தை தன்னுடைய தன்னிகர் இல்லாத் திட்டமாக, தமிழகத்திற்குக் கொடுத்து, அதன்மூலம் இன்று நடைபெற்று வருகின்றது. குறிப்பாக, கிராமப்புறங்களைப் பொறுத்த அளவில் அடிப்படை வசதிகளை செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில், இங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக அருமை அண்ணன் அன்பில் அவர்கள் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி நடைபெற்ற காலத்திலேகூட இது போன்ற திட்டங்களை நாங்கள் செயல்படுத்தி வந்தோம். மேற்கொண்டு தன்னிறைவுத் திட்டம் என்று போடுவதிலே, என்ன தனிப்பட்ட ஒரு கருத்து இருக்கிறது என்று கேட்டார்கள். நான் பணிவன்போடு அண்ணன் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் — தன்னிறைவுத் திட்டத்திலே அடிப்படைத் தேவைகளை, வசதிகளை செய்து கொடுப்பதாகத்தான் இந்த திட்டம் கிராஷ் புரோகிராமாக, ஒரு தீவிரத் திட்டமாக அமல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆனால், முன்பிருந்த ஆட்சிகளிலே செய்திருக்கிறார்களா, இல்லையா என்ற கருத்திற்கு நான் போகாமல், முன்பிருந்த ஆட்சி காலத்தில் அடிப்படை வசதிகளை இப்படி ஒரு காலகெடு கொடுத்து, ஒரு ஆண்டு காலத்தில், இவ்வளவு ஒன்றியங்களில் இவ்வளவு வேலைகள் முடிக்க வேண்டும் என்று திட்டமிடவில்லை. ஆகவேதான், இதை ஒரு தன்னிறைவுத் திட்டமாகக் கொண்டு வந்து, கால கெடு கொடுத்து, இன்னென்ன ஊர்களில், இந்த இந்த ஒன்றியங்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று, இன்னென்ன திட்டங்கள் செயல்படுத்த வேண்டுமென்ற முறையிலே இந்தத் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு, செயல்பட்டு வருகின்றது. ஆகவே, தன்னிறைவுத் திட்டத்தைப் பற்றித் தனியாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், ஒரு கால கட்டத்திலே 69 ஒன்றியங்கள் எடுக்கப்பட்டு, 1981 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31 ஆம் நாளுக்குள் பல்வேறு வேலைகள் முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக ஒரு தனிப் புத்தகம் இங்கே மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே சட்டமன்றத்தில் அந்தப் புத்தகம் இடம்பெறவில்லை என்று சொன்னாலும், இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தாங்களாகவே அதைப் பெற்றுக்கொள்ள வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

[பிற்பகல் 1-20]

எந்தெந்த ஒன்றியங்கள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன, என்னென்ன வேலைகள் நடைபெறுகின்றன என்பதற்கான குறிப்புகள் இங்கே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அடிப்படை வசதிகள் என்கின்ற அளவிலே இண்ணப்புச் சாலைகள்



1981 ஏப்ரல் 1] [திரு. ப. குழந்தைவேலு]

ஏற்படுத்தி இருக்கிறோம். 1,400கிலோ மீட்டர் சாலைகள் மேம்படுத்தப்பட்டுள்ளன. 1980-81 ல் 100 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1981-82 ல் 100 இலட்சம் ஒதுக்கி அதற்கான பணிகள் கோடிட்டு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன.

அதேபோல பள்ளிக்கூடங்களில், ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் 28,607 பள்ளிகள் இயங்குகின்றன. அதிலே கட்டிடங்கள் உள்ளவை மட்டும் 21,101; ஏறத்தாழ ஏழாயிரத்திற்கும் மேல் பட்டிடங்களில் பள்ளிகளுக்கு கட்டிடங்கள் இல்லை. பள்ளிக் கூடங்களுக்கு கட்டிடங்கள் நிரந்தரமாக வேண்டுமென்கிற அடிப்படையிலே, தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் மூலம் பணிகள் நடைபெற்று கொண்டிருக்கின்றன. 1980-81 ல் கட்டப்பட்ட பள்ளிக் கட்டிடங்கள் எண்ணிக்கை 1,830 முன்பிருந்த ஆட்சி காலத்தில் இப்படி ஆயிரக்கணக்கான அளவில் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டினார்களா என்பது அவர்களுக்கே தெரிந்த உண்மை. ஆகவே, அருமை அண்ணன் அவர்களும் ஏற்றுக்கொள்வார் என்று நம்புகிறேன்.

1981-82 ல் 550 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி கிராமப்புற வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்திலே இரண்டாயிரம் பள்ளிக் கட்டிடங்களும், இதர திட்டங்களின் மூலமாக 1,500 பள்ளிக் கட்டிடங்களும், ஆக 3,500 பள்ளிக் கட்டிடங்கள் 21 கோடி ரூபாய் செலவழித்து இந்த ஆண்டிலே நடைமுறைப்படுத்தி இருக்கிறோம். இந்த நேரத்திலே கனம் காமராஜர் அவர்களை நினைவு கூறுவது சரியாக இருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன். ஏன் என்று சொன்னால் கல்வி கண்ணைத் திறந்தவர் கனம் காமராஜர் அவர்கள். பள்ளிக்கூடங்கள் இல்லாத ஊரிலே பள்ளிகள் திறக்கவேண்டுமென்கின்ற எண்ணத்தோடு அவை கட்ட வேண்டுமென்று காமராஜர் அவர்கள் கூறுவார். இந்த நேரத்திலே அவர்களுடைய புகழுக்கு புகழ் சேர்க்கின்ற வகையிலே, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எந்த கருத்தைக் கொண்டிருந்தார்களோ, அந்த அளவிலே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் இல்லாமல் இருந்ததை, அந்த இடங்களில் எல்லாம் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் ஏற்படுத்தி புகழோடு புகழ் சேர்க்கின்ற வகையிலே பாடுபட்டு வருகின்றார்கள். உண்மையிலே இதுவரையில் கனம் காமராஜர் அவர்கள் காலத்திலே கூட இவ்வாறு ஆயிரக்கணக்கான பள்ளிகள் கட்டியதற்கு சரித்திரம் இல்லை. சரித்திரத்தை திருப்பி பார்க்கிற பொழுது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி, அதற்கு முன்பு 20 ஆண்டு காலம் காங்கிரஸ் கட்சியின் ஆட்சி இருந்தது. ஒரே ஆண்டில் 3,500 பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டியதற்கு, யாராவது, எந்த ஆட்சியாவது, இந்தியா முழுவதிலும் இருக்கின்ற 22 மாநிலங்களில் எந்த மாநிலத்திலாவது

[திரு. ப. குழந்தைவேலு] [1981 ஏப்ரல் 1]

கட்டுவதற்கு திட்டமிட்டிருக்கிறார்களா என்று சொன்னால் வேறு யாரும் இல்லை என்று சொல்லி, நமது தமிழக முதல்வர் அவர்கள்தான் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்படி பள்ளிக் கட்டிடங்கள் இல்லாத இடங்கள் இருக்கக் கூடாது என்கிற அடிப்படையில் முன்பு பெரியவர்கள் சொல்வார்கள் கோவில் இல்லாத ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என்று. இப்பொழுது புதுமொழியாக நிரந்தர பள்ளிக்கட்டிடம் இல்லாத ஊரிலே குடியிருக்க வேண்டாம் என்கிற அளவிற்கு புது புது திட்டத்திலே புதிய உலகை ஏற்படுத்தி வருகிறோம்.

அதே போல் ஆரம்ப பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் 1,31,990, மாணவ மாணவியர் எண்ணிக்கை 51 இலட்சத்து 20 ஆயிரம். அங்கே 1979-80 ல் 73 கோடியே 45 இலட்சம் ரூபாய் செலவிடப் பட்டது. 1980-81 ல் 75 கோடியே 21 இலட்சம் ரூபாய் செலவிடப்பட்டது. 1981-82 ல் 82 கோடி ரூபாய் செலவிடப்படுவதற்கு திட்டம் தீட்டப்பட்டு செயல்படுத்தப்படுகிறது.

அதுமட்டுமல்லாமல் ஆசிரியப் பெருமக்கள் எல்லாம் ஒரு கோரிக்கையை அரசுக்கு வைத்தார்கள். அவர்களை அரசு ஊழியர்களாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் புன்னகையோடு அந்த கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொண்டு வருகின்ற 1981 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 1ஆம் நாள் முதல் ஊராட்சி ஒன்றிய ஆசிரியர்களை அரசு ஊழியர்களாக கருத முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

அதேபோல கிராமப் பகுதிகளுக்கு நகர் புறத்திலே இருக்கிற வசதியும், வாய்ப்பும், கிராம மக்களுக்கு கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக இன்று எல்லா பஞ்சாயத்துக்களிலும் வானொலி பெட்டிகள் வைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன. ஏறத்தாழ 41 ஆயிரம் வானொலிப் பெட்டிகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தொலை காட்சி பெட்டி வேண்டுமென்று கிராமங்களிலே எழுப்பப்பட்ட கோரிக்கையின் அடிப்படையிலே, தொலை காட்சிப் பெட்டிகளும் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதுவரையிலும் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளில், அதுவும் சென்னை தொலைக்காட்சி நிறுவனத்தின் மூலமாக ஒளிப்பரப்புகின்ற காட்சியை 100 கிலோ மீட்டர் தூரத்திற்குத்தான் நாம் பார்க்க முடியும். இந்த 100 கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் கிராமப்புற பஞ்சாயத்துக்கள் 1,000-க்கு மேற்பட்டவைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளின் எண்ணிக்கை 384. ஆகவே எல்லா பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், அந்த ஆயிரம் பஞ்சாயத்துகளிலே 919 பஞ்சாயத்துக்களிலே இந்த ஆண்டு தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள் வழங்கப்



1981 ஏப்ரல் 1]

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

படுகின்றன. ஆகவே, அதற்காக ஆகிற செலவு 36 இலட்சத்து 76 ஆயிரம் ரூபாய். இதிலே அரசாங்கம் கொடுக்கக்கூடிய மானியம் 75 சதவீதம். பஞ்சாயத்துக்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய செலவு 25 சதவீதம். ஆகவே அரசின் 75 சதவீத மானியத் துடன் தொலைகாட்சிப் பெட்டிகள் எல்லாப் பஞ்சாயத்துக் களுக்கும் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆகவே, இதிலே நாம் தன்னிறைவை அடைகிறோம் என்பதை நான் பெருமையோடு சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே முதல் கட்டமாக 69 ஒன்றியங்கள் எடுக்கப்பட்டன. இரண்டாவதாக 150 ஒன்றியங்கள் எடுக்கப்படுகின்றன. மூன்றாவது கட்டமாக 157 ஒன்றியங்கள் எடுக்கப்படுகின்றன. ஆகவே இந்த ஆண்டிலே 150 ஒன்றியங்களுக்காக 109 கோடி ரூபாய் செலவிட இருக்கிறோம் என்பதை நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே இதுபோன்ற நிலைமைகள் முன்பு இருந்த அரசு காலங்களிலே இல்லை என்பதை நான் மீண்டும் மீண்டும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதைப் போல 157 ஒன்றியங்களுக்கு ஏறத்தாழ 120 கோடிக்கு மேலே ஒதுக்கியிருக்கிறோம். ஆகவே, 300 கோடி ரூபாய் கிராமப்புறங்களை அபிவிவித்தி செய்ய வேண்டும், அடிப்படை வசதிகளை மக்களுக்குச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே அந்த வேலைகள் நடந்து வருகின்றன.

கிராம வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தைப் பற்றி இங்கே அருமை அண்ணன் அன்பில் அவர்களும் மற்றும் உள்ள நண்பர்கள் எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த நேரத்திலே நான் ஒன்றைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கொடுக்கப் படக்கூடிய அரிசி சரியில்லை அல்லது கான்ட்ராக்ட் முறையில் இவை செய்யப்படுகின்றன, ஊழல் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். குறிப்பாக சொல்வதன் மூலம், எந்த இடத்திலே எங்கே அப்படி இருக்கிறது, ஊழல் இருக்கிறது, மேலமான அரிசி இருக்கிறது என்பதை குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டும். அருமை நண்பர் திரு. இராசமாணிக்கம் அவர்கள் இங்கே அரிசியைக் கொண்டு வந்து காட்டி இரண்டு மணி நேரம் வேக வைத்தாலும் இது வேகாது என்று சொல்லி ஒரு பொட்டலத்தை மேலே தூக்கிக் காட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதுதான் அந்த அரிசி என்று சொன்னார்கள். நண்பர் வின்சென்ட் அவர்கள் அவர்களிடமிருந்து அந்தப் பொட்டலத்தை வாங்கி என்னிடம் கொண்டு வந்து தந்தார்கள். அதை நான் வாயிலே போட்டுப் பார்த்தபோது எவ்வளவு நல்ல அரிசியைக் கொடுத்து திருக்கிறார்கள் என்றுதான் எனக்குத் தெரிந்தது. எப்படியாவது ஒரு களங்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும், மாசு கற்பிக்க வேண்டும். எப்படியாவது அரசின்மீது ஏதாவது ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற கருத்திலே சொல்லியிருப்பார்கள் என்று நான்

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

[1981 ஏப்ரல் 1]

நினைக்கவில்லை, அவர்களை அறியாமலே அப்படிப்பட்ட கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கலாம். கொடுக்கப்படக்கூடிய அரிசி நல்ல அரிசியாக இருக்க வேண்டும் என்பது மட்டுமல்ல, கொடுக்கப்படக்கூடிய அளவும் சரியாக இருக்க வேண்டும் என்பது தான் இந்த அரசினுடைய எண்ணம். எங்காவது ஊழல் நடைபெற்றிருக்கலாம், இல்லை என்று சொல்வதற்கு நான் தயாராக இல்லை. ஆனால் அப்படி நடந்திருக்கிறது என்றால் எங்கே எந்த இடத்திலே என்று குறிப்பிட்டு கோடிட்டுக் காட்டிச் சொல்வதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். எங்களுக்கு உதவி செய்யக்கூடிய முறையிலே அப்படிப்பட்ட கடமையாற்ற வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிராமப்புறங்களிலே வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்திற்கு கடந்த ஆண்டு 76 ஆயிரம் டன் அரிசி விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு 1 இலட்சம் டன் வேண்டும் என்று மைய அரசைக் கேட்டிருக்கிறோம். அதன் மூலமாக கிராமப்புறங்களிலே வேலை இல்லாமல் இருக்கிறவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவும், அதன் மூலமாக குளங்களைத் தூர் எடுக்கவும், சாலைகளை அமைக்கவும், பள்ளிக்கூட கட்டிடங்களைக் கட்டவும் இதைப்போன்ற பணிகள் நடைபெற இருக்கின்றன. தன்னிறைவுத் திட்டத்திலே 150 ஒன்றியங்களை எடுக்க இருக்கிறோம். இப்போது ஒன்றியங்களிலே வளர்ச்சி அலுவலர், பி.டி.ஓ., ஒருவர்தான் இருக்கிறார். அவர் ஒருவர் மட்டும் இருந்தால் பணிகள் சீராக செம்மையாக நடக்காது என்ற காரணத்தினால் கூடுதல் வளர்ச்சி அலுவலர், ஏ.பி.டி.ஓ. போட வேண்டுமென்ற திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

[பிற்பகல் 1-30]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவையின் முன் அனுமதியுடன் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: கூடுதல் பி.டி.ஓஸ் போட வேண்டும் என்கின்ற திட்டம் அரசின் பரிசீலனையிலே இருக்கிறது. கூடிய சீக்கிரம் அதற்குரிய ஆணைகள் நம்முடைய தமிழக முதல்வரவர்களால் பிறப்பிக்கப்பட இருக்கிறது என்பதனை நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்கிருக்கக்கூடிய இயக்குநரகம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு மட்டும் இருப்பதைப்போல இருந்து கொண்டிருக்கிறது; பேரூராட்சிகளுக்கும் சேர்த்து அந்த இயக்குநரகம் இருந்தாலும் கூட, பேரூராட்சிகளுக்காகத் தனியாக ஒரு இயக்குநரகம் ஏற்படு



1981 ஏப்ரல் 1] [திரு. ப. குழந்தைவேலு]

வதற்கும் இந்த அரசு செயல்முறைப் படுத்துவதற்குமான திட்டங்களைத் தீட்டி நடைமுறைப்படுத்த இருக்கிறது என்பதனை நான் பணிவன்போடு கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

மக்கள் குழுவைப் பற்றி நம்முடைய அருமை அண்ணன் திரு. அன்பில் அவர்கள்கூட ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் மட்டுமே இந்த மக்கள் குழுக்களிலே இருக்கின்றார்கள்; எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இருக்கின்ற வாய்ப்பு இல்லை என்பதனை எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்கு இந்த நேரத்தில் நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். ஏற்கனவே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்களெல்லாம் அந்த மக்கள் குழுவிலே சேர்க்கப்பட்ட நேரத்திலே நாங்கள் இந்த மக்கள் குழுவிலே இருக்க மாட்டோம்; நாங்களெல்லாம் இராஜினாமா செய்கின்றோம் என்று சொல்லி ஏற்கெனவே நீங்கள் தினசரி பத்திரிகையிலேயெல்லாம் வெளியிட்டீர்கள். ஆனால், ஒருசிலயிடங்களில் மட்டுமே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் இராஜினாமா செய்திருக்கின்றார்கள்; பல்வேறு இடங்களில் இன்னும் இருந்து கொண்டு இருக்கின்றார்கள். ஆகவே இராஜினாமா செய்கின்றோம் என்று சொல்லிவிட்டு அங்கே சில பேர் இருப்பதும், சில பேர் வெளியிலே நடப்பதும் என்ற இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள்கூட மக்கள் குழுவிலே இருக்கிறது என்பதனை நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

மக்கள் குழுவைப் பொறுத்த வரையில் என்னுடைய எண்ணமெல்லாம் எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களும் இருக்க வேண்டும்; நடக்கின்ற வேலைகளை அய்வு செய்ய வேண்டும்; நடக்கின்ற பணிகள் ஒழுங்காக நடைபெற வேண்டும்; தொடர்ந்து நடைபெற வேண்டும் என்கின்ற எண்ணத்தோடு மக்கள் குழு அமைக்கப்பட்டது. மக்கள் குழு ஒரு மாதத்திற்கு ஒரு முறை கூட்டப்பட வேண்டும்; அங்கே ஆலோசனைகள் தெரிவிக்கப்பட வேண்டும்; அந்த ஆலோசனைகளுக்கேற்றவாறு பணிகள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும்; அப்படி நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லையென்றால் என்ன காரணத்திற்காக அந்தப் பணிகள் தேக்கமடைந்திருக்கின்றன அல்லது முடக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதனை அங்கேயிருக்கக்கூடிய கோட்ட வளர்ச்சி அலுவலர் போன்றவர்கள் மக்கள் குழு உறுப்பினர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆனால், ஒரு சில ஒன்றியங்களில் இன்னம்கூட ஒரு மாதத்திற்கு ஒரு முறை கூட்டமே கூட்டவில்லை, பல மாதங்களாகக் கூட்டம் கூட்டவில்லை என்பதெல்லாம் அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இன்றிலிருந்து—நான்

[திரு. ப. குழந்தைவேலு] [1981 ஏப்ரல் 1]

இங்கே மாண்புமிகு மாமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன், மாதத்திற்கு ஒரு முறை மக்கள் குழுக் கூட்டம் கண்டிப்பாக நடைபெறும், அங்கே நீங்கள் ஆலோசனைகளைத் தெரிவிக்கலாம்; ஆலோசனைகளின் அடிப்படையில், பணிகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்; அவ்வாறு பணிகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை என்று சொன்னால் கண்டிப்பாக ஏன் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை என்பதற்கு அங்கே ஏற்ற காரணங்கள் சொல்லப்படும் என்பதனை நான் பணிவன்போடு சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: துணைத் தலைவரவர்களே, மெட்ராஸ் சம்பந்தமாக ஒரு இன்பர்மேஷன் கேட்க வேண்டும்,

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அமைச்சரவர்கள் முடித்தவுடன் கடைசியிலே கேளுங்கள்; இடையிலே வேண்டாம்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நகராட்சி மன்றங்களைப் பெறுத்த வரையில் தமிழகத்தில் 99 நகராட்சிகள் உள்ளன, நகரியங்களாக 8 இருக்கின்றன. அக் மொத்தம் 107 நகராட்சிகள் தமிழகத்திலே இருக்கின்றன. இந்த நகராட்சிகளுக்காக ஆரம்பக் கல்விக்காக 1981-82-இல் கல்விக் கூடங்களைக் கட்டுவதற்காக மட்டும் 20 இலட்சம் ரூபாய் தனியாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரையிலும் இப்படி நகராட்சிப் பள்ளிக்கூடக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்காக அரசின் மூலம் நிதி ஒதுக்கியதாகச் சரித்திரம் இல்லை. ஆனால், புதிய சரித்திரத்தை இந்தப் புரட்சித் தலைவரவர்களின் ஆட்சியிலேதான் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றோம். அதற்காக நிதி 20 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதனை நான் இந்த நேரத்தில் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போலவே, உயர்நிலைப்பள்ளிகளுக்காக இதுவரையிலும் எந்த ஆட்சியிலேயும் பணம் ஒதுக்கியதாகச் சரித்திரம் இல்லை. உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்காக முதல் தடவையாக இந்த ஆண்டில் 25 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதனையும் இந்த நேரத்தில் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

இன்று தமிழகத்திலே பல்வேறு இடங்களில் வறட்சி பாதித்திருக்கிறது. வறட்சியால் நகரங்கள், ஊராட்சிகள், பேரூராட்சிகள் எல்லாம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, நகராட்சியினைப் பொறுத்தவரையிலும்கூட வறட்சிப் பணிகளுக்காக



1981 ஏப்ரல் 1]

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

நகராட்சிகளுக்கு 87,61,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது அதிலே நான்கு மாவட்டங்கள், அதிலே 34 நகராட்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. வடார்க்காடு மாவட்டம், சேலம், புதுக்கோட்டை, இராமநாதபுரம் போன்ற நான்கு மாவட்டங்களில் 34 நகராட்சிகளுக்காக 87,61,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதைப்போல மின்சாரப் பற்றாக்குறை காரணமாக ஜெனரேட்டர்கள் வாங்குவதற்காக 50 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. நம்முடைய அருமை நண்பர், மாமன்ற உறுப்பினர் திரு. வரதராஜன் அவர்கள்கூட இந்தக் கருத்தை எடுத்துச் சென்னார்கள். ஜெனரேட்டர்கள் இல்லாமல் மின்சாரப் பாதிப்பு ஏற்படும்; தண்ணீர் சப்ளை மக்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை, தயவு செய்து ஜெனரேட்டர்களை வாங்க வேண்டும்; அதன் மூலம் தண்ணீர் சப்ளையை ஒழுங்குபடுத்துங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். நான் இந்த நேரத்தில் அவர்களுக்கு, உங்களுடைய கோரிக்கை ஏற்கப்பட்டிருக்கிறது. ரூபாய் 50 இலட்சம் அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் பணிவன் போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒசை)

அடுத்ததாக, தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறையைச் சமாளிப்பதற்காக லாரிகளை வாடகைக்குப் பெற்று அதன் மூலமாக அங்காங்கு தண்ணீரை எடுத்துச் சென்று பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு விநியோகம் செய்யவேண்டுமென்ற கருத்தினையும் கூட மாண்புமிகு வரதராஜன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்தும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, வாடகைக்கு லாரிகளைப் பிடித்து, அதன் மூலமாகப் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகள், எங்கெங்கு தண்ணீர் ஒழுங்காக வரவில்லையோ, அந்தப் பகுதிகளுக்கெல்லாம் தண்ணீர் எடுத்துச் சென்று, அதன் மூலமாகத் தண்ணீர் சப்ளையை ஒழுங்கு படுத்த வேண்டுமென்று இந்தத் திட்டம், கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

அதே நேரத்தில் இன்னொன்று, மிக சிறப்புமிக்க ஒரு திட்டத்தை இந்த நேரத்திலே இங்கே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் அதற்காக உண்மையிலேயே பெருமகிழ்ச்சி கொள்வார்கள் என்று நான் எண்ணுகின்றேன். நாகப்பட்டினம் முக்கியமான ஒரு புண்ணியஸ்தலம். நாகூர், நாகப்பட்டினம் என்று சொன்னாலே அறியாதவர்கள், புரியாதவர்கள் யாரும் இருக்க மாட்டார்கள். ஆகவே, அந்த நாகூர், நாகப்பட்டினத்திற்காக, சிறப்பு நிதியாக ரூபாய் 12 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அவர்களுக்குப் பெருமையோடு நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே, அந்தப் புண்ணியஸ்தலத்தைப் பொறுத்த அளவில் அந்த நகராட்சியின் மூலமாகப் பல்

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

[1981 ஏப்ரல் 1]

வேறு பணிகள் நடக்கவில்லை. காரணம் அங்கே, நிதிநிலை சரியாக இல்லை. அங்கே இருக்கக்கூடிய சாலைகள் பழுதடைந்திருக்கின்றன. அங்கே போகின்ற, வருகின்ற மக்களுக்குச் சரியாக அடிப்படை வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படவில்லையென்ற காரணத்திற்காக, ரூபாய் 12 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே, ரூபாய் 6 இலட்சம் அரசாங்கத்தினுடைய மானியமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. ரூபாய் 6 இலட்சம் கடனாகக் கொடுக்கப்படுகிறது.

அடுத்ததாக, நகராட்சிகளைப் பொறுத்த அளவில் இன்று 107 நகராட்சிகள் இருந்தாலும், 107 நகராட்சி எளின் நிதிநிலையும் சரியாக இல்லை. இன்னும் பழம்பெரும் நகராட்சியென்று சொல்லப்படுகிற வால ஜா நகராட்சியிலே கூட நிதிநிலை சரியாக இல்லாத காரணத்தால், அங்கே பல்வேறு பணிகள் நடைபெறவில்லை. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளையெல்லாம் அனுசரித்துத்தான் இன்று வருவாய் வரக்கூடிய அளவுக்கு சில திட்டங்களை நாம் ஏற்கெனவே கட்டந்த ஆண்டிலே அறிவித்தோம். அதன் மூலமாக, திரை அரங்குகள் கட்டுவது, நாடகக் கட்டைகள் ஏற்படுத்துவது, “ஷாப்பிங் காம்ப்ளெக்ஸ்”—கடைகள், போன்றவைகள் கட்டுவது என்று அந்த அளவில் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு, செயல்முறைப்படுத்த வேண்டுமென்று நாம் கேட்டுக்கொண்டோம். அது குறித்து இன்று 7 நகராட்சி எளில் திரை அரங்குகள் கட்டுவதற்கு இன்று அரசாங்கத்திடம் பணம் கேட்டிருக்கிறார்கள். அந்த 7 நகராட்சிகள்—(1) தூத்துக்குடி; (2) திருநெல்வேலி; (3) ஆத்தூர்; (4) இராசிபுரம்; (5) காரைக்குடி; (6) உடுமலைப்பேட்டை; (7) இராமநாதபுரம் ஆகியவையாகும். ஆகவே, இந்த 7 இடங்களிலே திரை அரங்குகள் கட்டுவதற்காக அவர்கள் பணம் கேட்டிருக்கிறார்கள். பணம் கொடுப்பதாக இருக்கிறோம். ஆகவே, திரை அரங்குகள் இந்த ஆண்டிலிருந்து கட்டப்படும் என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியையும் இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே போல், சென்னை மாநகராட்சியிலே கூட, 9 இடங்கள் பார்க்கப்பட்டு, அந்த 9 இடங்களிலும் திரை அரங்குகள் கட்ட வேண்டும், அந்தத் திரை அரங்குகளெல்லாம் லேட்டஸ்ட் பேஷன்களாக, சமீபத்திலே புதிதாகப் போடப்படுகிற மாடல்களாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக பல்வேறு டிசைன்கள் பார்க்கப்பட்டு வருகின்றன; பல்வேறு இடங்களைப் பார்த்து வந்திருக்கின்றோம். ஆகவே, கட்டுகின்ற நேரத்திலே கூட வருமானத்தை அதிகரிக்கின்ற அளவிற்கு அந்தத் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட இருக்கின்றன என்பதை நான் மீண்டும் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.



1981 ஏப்ரல் 1]

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

இந்த ஆண்டு வருமானத்தைப் பெருக்க, ரெமுனரேட்டிவ் என்டர்பிரைசஸ் என்கின்ற அளவிற்காக, இந்த அரசு ரூபாய் 3 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறது. கடந்த ஆண்டு ரூபாய் 2 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால், இந்த ஆண்டு அது ரூபாய் 3 கோடியாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதே போல, கட்டணக் கழிப்பிடங்கள் எங்கெங்கு ஏற்பட முடியுமோ, அங்கே அவைகளையெல்லாம் “Pay n use lines” ஆக ஏற்படுத்த வேண்டுமென்கிற கொள்கை ஏற்கெனவே அறிவிக்கப்பட்டு அந்த மாநகராட்சிகளிலும், மற்றும் முள்ள நகராட்சிகளிலும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

அதன் மூலமாக இந்த ஆண்டிலும் கூட 100-க்கு மேற்பட்ட Pay n use lines” கட்டணக் கழிப்பிடங்கள் கட்ட வேண்டுமென்று நாம் நகராட்சிகளைக் கேட்டிருக்கிறோம். ஆகவே, இந்த ஆண்டிலே அந்தச் செயல் முறைத் திட்டம் மீண்டும் செயல்படுத்தப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அதே போல், நகரத்திலே பல்வேறு குடிசைப் பகுதிகள் இருக்கின்றன. குடிசை மேம்பாட்டிற்காக இந்த ஆண்டு ரூபாய் 200 இலட்சம் 1980-81ல் ஒதுக்கப்பட்டு, 19 நகராட்சிகளில் 110 குடிசைப் பகுதிகள் 3.9 இலட்சம் மக்களுக்காக இந்தத் திட்டம் செயல்முறைப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

அதே போல், சுழல் நிதி—ரிவால்விங் பன்ட்—அதற்காக ரூ. 25 இலட்சம், 26 நகராட்சிகளுக்கு 70 கிலோ மீட்டர் சாலைகள் அமைப்பதற்கு 1981-82-ல் இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து செயல்முறைப்படுத்திக் கொண்டு இருக்கிறோம்.

[பிற்பகல் 1-40]

மேலும் இந்த நகராட்சிகளைப் பொறுத்த வரையில் பொறியியல் பிரிவு இல்லாத காரணத்தினால் பல்வேறு வேலைகள் தேக்கப்பட்டு, முடக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதற்காக இந்த ஆண்டில் இருந்து பொறியியல் பிரிவு தனியாக ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. ‘டெக்கினிகல் செல்’ ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டு அதன் மூலமாக ஒரு தலைமைப் பொறியாளர், 5 செயல் பொறியாளர்களுடன், நகராட்சி வேலைகளுக்காக அவர்கள் தனியாக இயங்குவார்கள். ஆகவே இது ஒரு புதிய திட்டம். இந்த ஆண்டிலிருந்து நாம் இதைச் செயல்படுத்த இருக்கிறோம்.

அதுபோலவே இந்த நகராட்சிகளுக்காக கணக்கு பிரிவு, கல்விப் பிரிவு ஆக 2 பிரிவுகளும் இந்த ஆண்டில் இருந்து ஏற்படுத்தப்படுகிறது.

[திரு. ப. குழந்தைவேலு] [1981 ஏப்ரல் 1]

Accounts wing, Planning and Education wings are sanctioned in the office of the Director of Municipal Administration.

என்கின்ற வகையில், இன்று நிர்வாக இயக்குநராக இருக்கக்கூடிய அந்த நகராட்சிகளின் இயக்குநருக்கு உதவி செய்யக்கூடிய அளவில் இந்த 2 புதிய திட்டங்களும் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன.

நமது அருமை அண்ணன் அன்பில் அவர்கள்கூடக் கேட்டார்கள் நீங்கள் ஏன் தேர்தலைக் கண்டு பயப்படுகிறீர்கள். ஏன் தேர்தலை நடத்தவில்லை. பஞ்சாயத்துகளுக்குத் தேர்தல் நடத்தி இருக்கவேண்டும். நகராட்சிகளுக்குத் தேர்தல் நடத்தி இருக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். நான் அவர்களுக்குப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்வேன். தேர்தலைக் கண்டு பயப்படுகின்ற கூட்டம் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அல்ல; என்பதனை நான் மீண்டும் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எந்த நேரத்திலும் தேர்தலைக் கண்டு நாங்கள் பயந்தது இல்லை. தேர்தலைக் கண்டு பயந்து ஓடியவர்கள் எல்லாம் எங்கெங்கோ இருக்கிறார்கள் என்பதும் எங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

நான் இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கடந்த நாடாளுமன்றத் தேர்தலிலே 37.2 சதவிகிதம் என்ற விகிதத்தில் இங்கே நமக்கு நாடாளுமன்றத்திற்கு இடங்கள் கிடைத்த நேரத்தில் கூட, புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தேர்தலை அறிவித்தார்கள். இந்த மன்றத்திலே கூட சொன்னார்கள் நாங்கள் தேர்தலை நடத்த தயாராக இருக்கிறோம் வருகிற ஏப்ரல் மாதத்தில் இந்தத் தேர்தலை நடத்த இருக்கிறோம் என்று தேதி குறிப்பிட்டுக் கூட நாங்கள் வெளியிட்டோம். அந்த நேரத்தில் நாம் எதிர்பாராத வண்ணம், ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமாக ஒரு செயல் நடத்தப்பட்டு, கடந்த 17-2-1980 அன்று ஆட்சி கலைக்கப்பட்டது. ஆட்சி கலைக்கப்பட்ட காரணமாகத்தான் இந்தத் தேர்தலை ஒத்திப்போட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டதே தவிர, வேறு எந்தக் காரணமும் இல்லை. அதற்கு அடுத்தாற்போல, 9-6-1980-லே இந்த நாட்டிலே ஆட்சிப் பொறுப்பை மீண்டும் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏற்றுக் கொண்டது. அதற்குப் பின்னாலே கூட, தேர்தலை நடத்த வேண்டும் என்று உடனடியாக நாம் தெரிவித்த நேரத்தில் 18 வயது வந்தவர்களுக்கு எல்லாம் வாக்குரிமை அளிக்கப்படவேண்டும் என்று பொதுவான கருத்து எல்லாக் கட்சித் தரப்பிலும் பேசப்பட்டது. அதற்காக எதிர்க்கட்சி மற்றும் எல்லா கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட்டம் நடத்தப்பட்டு இதிலே ஒரு தீர்வு கண்டு அதன் மூலமாக 18 வயது வந்தவர்களுக்கு எல்லாம் வாக்குரிமை அளிக்கப்பட்டது. அதன் மூலமாக இன்று புதிய வாக்காளர்களாக 36 இலட்சம் பேர்கள் 18 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள், 21 வயதுக்கு குறைந்தவர்கள்



1981 ஏப்ரல் 1]

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

என்ற அளவில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நாடாளுமன்றத்தில் தேர்தலில் இருந்த வாக்காளர்களின் எண்ணிக்கை 21 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள் 2 கோடியே 4 இலட்சமாக இருந்தது இன்று 18 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு இந்த உரிமைகள் கொடுக்கப்பட்டதன் காரணமாக இன்றைக்கு 2 கோடியே 40 இலட்சம் வாக்காளர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் தேர்தலை நடத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்தாலும் பல்வேறு குறுக்கீடுகள், தடைகள் எல்லாம் இருந்ததன் காரணமாகத்தான் இந்தத் தேர்தல் ஒத்திப்போடப்பட்டுள்ளது. இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டும் என்று சொன்னால், இந்தத் தேர்தல்களை 31-3-1981 வரையிலும் நடத்த வேண்டாம் என்றும், ஜனத் தொகை கணக்கெடுப்பு நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்றும், மத்திய அரசு உள்துறை அமைச்சகத்தில் இருந்து நமக்குத் தாக்கீது வரப்பெற்றன. அதன் காரணமாகக் கூட ஒத்திவைக்கப்படவேண்டிய ஒரு நிலை ஏற்பட்டது. அண்ணன் அவர்கள் கூடச் சொல்லலாம். ஏன், நீங்கள் நடத்தி இருக்கலாமே, மத்திய அரசுக்கும் இந்தத் தேர்தலுக்கும் என்ன இருக்கிறது, என்று கூடக் கேட்கலாம். ஆனால் இந்த ஜனத் தொகைக் கணக்கெடுப்பிலே ஈடுபட்டுக் கொண்டு இருக்கக் கூடியவர்கள் நகராட்சிகளிலே இருக்கக்கூடிய ஆணையாளர்கள். பஞ்சாயத்திலே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் இவர்கள் எல்லாம் ஈடுபட்டதன் காரணமாகத்தான் இந்தத் தேர்தலை நாம் ஒத்திப்போட வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. ஆனாலும் இந்த சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடர் முடிந்ததற்குப் பின்னாலே அனைத்துக் கட்சிக் கூட்டம் நடக்க இருக்கிறது. அனைத்துக் கட்சிக் கூட்டத்திலே எப்போது தேர்தலை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்கின்ற முடிவினை நாம் எடுத்துக்கொள்ள இருக்கிறோம். அதற்குப் பின்னாலே ஒரு நல்ல நாள் பார்த்து, அதுவும் மழைக் காலமாக இல்லாமல் நல்ல காலம் யார்த்து, இந்தத் தேர்தலை நடத்த இருக்கிறோம் என்பதனை நான் இந்த நேரத்தில் எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும் நகராட்சிகளுக்கும், மாநகராட்சிகளுக்கும், தேர்தல் வைக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், நகராட்சிகளிலும் மாநகராட்சிகளிலும் இந்த 18 வயது வந்தவர்களும் அதற்கு மேற்பட்டவர்களும் 21 வயதுக்குக் குறைந்தவர்களுக்கும் வாக்குரிமை அளிக்கப்படாமல் இருக்கின்றது. இவர்களையும் நாம் எடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஆகவே அவர்களைச் சேர்த்துக்கொண்ட பின்னர்தான் நகராட்சிகள், மாநகராட்சிகள் போன்றவைகளுக்கு தேர்தல் எப்போது நடத்தப்படும் என்பதனைப் பின்னாலே அறிவிக்க இருக்கிறோம். ஆகவே தேர்தலைப் பெறுத்த வரையில் இந்த அரசு எப்போதும் தயாராக இருக்கிறது என்பதை நான் மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

[1981 ஏப்ரல் 1]

இங்கே பல்வேறு உறுப்பினர்கள் கேட்டார்கள். தன்னிறைவு திட்டத்தின் கீழ் கிராமத்தை மட்டும் ஏன் எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள், நகர்ப்புறங்களையும் ஏன் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று பல்வேறு உறுப்பினர்கள் கேட்டார்கள். அவர்களுக்கு நான் ஒரு கருத்தை எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கிராமப் புறங்களில் முதலில் இந்தத் திட்டம் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதற்கான காரணம், கிராமப்புறங்கள் முன்னேற்றம் அடைந்தால்தான் நாடு முன்னேற முடியும் என்கிற கருத்தின் அடிப்படையில் தான் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த வகையில் தான் கிராமங்களுக்கு முதலிடம் தரப்பட்டு இருக்கிறது.

இங்கே மானியக் கோரிக்கைகள் எடுக்கப்படுகிறபோது, முதலில் இந்த மானியக் கோரிக்கைகள்—சமுதாய நலத் திட்டங்கள்—எடுத்துக்கொள்வதற்கான காரணம் இது போன்ற மானியக் கோரிக்கைகள் முதன் முதலாக நிறைவேற்றப்படுவதன் மூலம் கிராமப்புறங்கள் ஊர்ச்சியில் இந்த அரசு எந்த அளவிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறது என்பதை நாட்டு மக்கள் உணர முடியும். கிராமங்களில் உள்ள ஏழை எளிய மக்கள் வாழ வேண்டும். கிராமங்களில் உள்ள மக்கள் நல்வாழ்வு வாழ வேண்டும். அவர்கள் வாழ்வில் ஒளி வீச வேண்டும். அவர்களுடைய எதிர்காலம் ஒளிமயமாக அமைய வேண்டும் என்று மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க இந்த மானியக் கோரிக்கைகளுக்கு முதலிடம் கொடுத்து எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல, இங்கே நேற்றுப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் ராஜசேகரன்—இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்—ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அதேபோல இங்கே பேசிய மாண்புமிகு அம்மையார் அவர்கள் மது விலக்குப் பற்றிக்கூறுகிறபோது, 'தாயின் மீது ஆணையிட்டவர் எங்கே போய்விட்டார், என்று எல்லாம் கேட்டார்கள். நேற்று பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் ராஜசேகரன் அவர்கள் மதுவிலக்குப் பிரச்சாரத்தை நல்ல முறையில் திறம்படச் செய்வார் என்று எதிர்பார்த்தேன் ஆனால் அவர் கேட்டுக்கொண்டது எல்லாம் மது விலக்கைத் தளர்த்தி இருக்கிறீர்கள், அதற்காகக் கொடுக்கப்படும் லைசென்சை உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்குக் கொடுங்கள் என்று கோரிக்கை வைத்து இருக்கிறார்கள். இன்று அவர்—ராஜசேகரன்—வருவார் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் அவர் வரவில்லை. ஒரு பக்கம் மது விலக்கு வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது, இன்னொரு பக்கம் லைசென்சு எங்களுக்குத் தாருங்கள் என்று கேட்கிற நிலைமை இருக்கிறது. இதை இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். (குறுக்கீடுகள்).



தொடர்ச்சி.

1981 ஏப்ரல் 1]

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மதுவிலக்குக் குறித்து எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த இரண்டு உறுப்பினர்கள் பேசியதைக் குறிப்பிட்டு இங்கே அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறார்கள். மதுவிலக்குச் சம்பந்தப்பட்டவரையில் எங்கள் கௌகையை இந்த அவையில் நாங்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். மதுவிலக்கைத் தமிழ்நாடு பூராவினும் தீவிரமாக அமல் நடத்தவேண்டும் என்பது எங்கள் கொள்கையாகும். அதிலே எந்த விதமான மாறுபாடும் இல்லை. இங்கே பேசுகின்ற நேரத்தில் திரு. ராஜசேகரன் அவர்கள் மதுவிலக்கைத் தளர்த்தி இருப்பதால் உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கு லைசென்சு கொடுங்கள் என்ற கோரிக்கையைத் தன் வைத்தார்களே தவிர எங்களது கொள்கைக்கும் அதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கிளாரிபிகேஷன் கொடுத்தது போதும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேசி முடித்த பிறகு மேற்கொண்டு தேவைப்பட்டால் பேசலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ம. குழந்தைவேலு : இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த பெரியவர் தியாகராசன் அவர்கள் ஒரு கருத்தை இங்கே தெரிவித்தார்கள். நாங்கள் நல்லவர்களோடு கூட்டுச்சேர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அந்தக் கோரிக்கையை அப்படியே அவர்களுக்கு நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். தயவு செய்து நீங்களும் நல்ல கட்சிகளோடு கூட்டுச் சேருங்கள். நாசவேலைகள் செய்கிற கட்சியோடு கூட்டு சேரவேண்டாம். ஏனெனில் கடந்த காலத்தில் நடைபெற்ற சரித்திரத்தைப்பிரட்டிப் பார்க்க வேண்டும். இந்திரா காந்தியை எப்படித் தாக்கினார்கள், எப்படிப் பேசினார்கள், அப்படிப்பட்டவர்களோடு நீங்கள் இப்போது கூட்டு சேர்ந்து இருக்கிறீர்கள் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-50]

அடுத்தபடியாக மானியக் கோரிக்கைகள் 39 மற்றும் 52—சாலைகளும், பாலங்களும், அவை குறித்த மூலதனச் செலவுகளைப் பொறுத்தவரை, ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு சாலைகளும் பாலங்களும் அடிப்படையானவை என்பதும் தமிழகத்தில் சாலைப் போக்குவரத்துப் பணி மிகவும் சிறப்பாகச் செய்யப்பட்டு தமிழக அரசு இதிலே ஒரு சாதனை புரிந்துள்ளது என்பதும் அனைவருக்கும் தெரியும்.

அதைப்போல மாவட்ட பெரும் சாலைகளுக்கு ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிற தொகை கணிசமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. 1979-80-ல் இப்பணிக்காக 69 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டது; 1980-81-ல் 497 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது; இந்த

[திரு. ப. குழந்தைவேலு] [1981 ஏப்ரல் 1]

ஆண்டில் அதாவது 1981-82-ல் 573 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வகையில் மிகவும் கணிசமாக நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இதர சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில், பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில் கடந்த 1979-80 ஆம் ஆண்டில் 165.87 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது; 1980-81-ல் 311 இலட்சம்; இந்த ஆண்டில் அதாவது 1981-82-ல் 304.95 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மேலும் 50,000 ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட சாலைகளாக இருந்தால், அந்தச் சாலைகள் பராமரிப்புப் பணியை நெடுஞ்சாலைத் துறையே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கருத்து அரசின் ஆய்வில் இருக்கிறது. இன்றைக்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் போதுமான அளவுக்குப் பணம் இல்லாத காரணத்தால் போடப்பட்ட சாலைகள் பழுது பார்க்கப்படாமல், செம்மைப் படுத்தப்படாமல் பழுதடைந்த நிலையிலேயே இருக்கின்றன. ஆகவே, 50,000 ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட சாலைகளை எல்லாம் செம்மையாகப் பழுதுபார்த்து, செப்பனிட நெடுஞ்சாலைத் துறையே எடுத்துக்கொள்ள இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல இணைப்புச் சாலைகள், கிராமப்புறச் சாலைகள் பராமரிப்புச் செலவுக்கும் அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1980-81 ஆம் ஆண்டில் 17 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது; 1981-82-ல் 22 கோடி ரூபாய் அதற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல கரும்பு அபிவிருத்திச் சாலைகளைப்பற்றியும் பல மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே கருத்து சொன்னார்கள். அந்த கரும்பு அபிவிருத்திச் சாலைகளுக்கு இந்த ஆண்டில்தான் முதன் முதலாக 30 இலட்சம் ரூபாய் தனியாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதுவரையில்



1981 ஏப்ரல் 1] [திரு. ப. குழந்தைவேலு]

அதற்கு தனியாக நிதி ஒதுக்கப்படவில்லை; ஒதுக்கப்பட்டதாக சரித்திரம் இல்லை. ஆனால் புதிய சரித்திரத்தை, புகழுக்கு புகழ் சேர்க்கிற புதிய சரித்திரத்தை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவரவர்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

அதைப்போல பல்வேறு சாலைகள் சரியாகப் போடப்பட வில்லை; போட்ட சாலைகளில் மண் காற்றிலே பறந்துவிடுகிறது; பழுதி ஏற்படுகிறது; ரோடு ரோலர் போட்டு சரியாகப் பராமரிக்காததால் இப்படி ஏற்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் 964 ரோடு ரோலர்கள் தேவை. ஆனால் 620 ரோடு ரோலர்கள்தான் இருக்கின்றன. அதிலும் பல ரோடு ரோலர்கள் பழுதடைந்து, ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்குச் செல்லமுடியாமல் இருக்கின்றன. அவைகளைப் பழுதுபார்க்கும் அதே நேரத்தில் 1980-81 ஆம் ஆண்டில் 50 ரோடு ரோலர் புதிதாக வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. 1981-82 ஆம் ஆண்டில் மீண்டும் புதிதாக 50 வாங்க இருக்கிறோம். எல்லா ரோடு ரோலர்களையும் உடனே ஒரே நேரத்தில் வாங்கிடலாம் என்று நினைத்தால், நாம் நினைக்கின்ற அளவுக்கு உற்பத்தியாகவில்லை; நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. மாதத்திற்கு இரண்டு, மூன்று என்றுதான் கிடைக்கின்றன. அதன் காரணமாகத்தான் இதிலும் தன்னிறைவு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் அரசுக்கு இருக்கிறது. ஆனால் உற்பத்தி செய்கிற இடத்தில் போதுமான அளவுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இல்லாத காரணத்தால் 50, 50 ஆக வாங்குகிறோம். தொடர்ந்து இதிலும் தன்னிறைவு அடைந்துவிடுவோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் பல உறுப்பினர்கள் சாலைகள் அமைக்க வேண்டும் பாலங்கள் போட வேண்டும் என்று கோரிக்கை வைத்தார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்வேன் இந்த ஆண்டில் இரண்டாவது பகுதி திட்டத்தின்கீழ் பல்வேறு பகுதிகளில் அதிகமான திட்டங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. 1980-81, 1981-82 ஆம் ஆண்டுகளில் புதிய வரலாற்றைப் பபடைக்கின்ற வகையில் இரண்டாம் பகுதி

[1981 ஏப்ரல் 1]

திட்டத்திற்கு முறையே ரூ. 968.48 இலட்சமும், ரூபாய் 963 இலட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்பு இவ்வளவு பெரிய தொகை இரண்டாம் பகுதி திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டதாக சரித்திரம் இல்லை.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு இன்னொன்றையும் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நீங்கள் கேட்கின்ற பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டும்; ஒதுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் எங்களுக்கு இருக்கிறது.

ஆனால் நிதிநிலைமை, காலம் இவைகளை எல்லாம் கருத்தில் கொண்டுதான் நாம் அதைச் செயல்படுத்தவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதை எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சாலைப் போக்குவரத்து என்பதைப் பொறுத்தவரையில் 1980-81-ல் 10 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. 1981-82-ல் அது 13 கோடி ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றது என்பதைக் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை. அருமை நண்பர் திரு. குமரி அனந்தன் அவர்களும், திரு. க. பாரமலை அவர்களும் மற்றும் மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் பாம்பன் பால வேலை பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இன்று அந்த வழக்கு நீதிமன்றத்திலே இருக்கின்றது. இதற்கு விளக்கமாக நான் சில குறிப்புகளைக் கொண்டு வந்திருந்தாலும் இப்போது சொல்ல முடியாத நிலைமையிலே இருக்கின்றேன். அப்படிச் சொன்னால் அது சப்ஜூடிஸாக ஆகிவிடக்கூடுமோ என்ற பயத்தின் காரணமாகத்தான் நான் அதைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை. ஆனாலும் பாம்பன் பால வேலைத் திட்டத்தை நாம் துவக்கவேண்டும். அந்தப் பாலத்தை துவக்குவதன் மூலமாக நல்ல பலன் இருக்கும் என்பதால் அதற்காக நாம் பாடுபட்டுவருகிறோம். ஆகவே எவ்வளவு சீக்கிரமாக இந்தப் பணியை முடிக்க முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்திலே செய்து முடிக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எல்லாம் எடுத்து வருகின்றது இந்த அரசு என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.



1981 ஏப்ரல் 1]

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

அதேபோன்று இன்னொன்று பற்றியும் சொல்ல விரும்புகிறேன். கண்காணிப்புப் பொறியாளர்கள் நெடுஞ்சாலைத் துறையிலே இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற வேலைகள் அதிகமாக இருக்கிறது என்றும், ஜூரிஸ்டிக்ஷன் அதிகமாக இருக்கின்றது என்றும் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே கண்காணிப்புப் பொறியாளர்களை அதிகமாக்கவேண்டும் என்றும் வேலைப் பளுவைக் குறைக்க வேண்டும் ; வேலை சுத்தமாகச் செய்யப்படவேண்டும் என்றும் அரசு கருதிக்கொண்டிருக்கின்றது. அந்த வகையிலே பொறியாளர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகமாக்க வேண்டும் என்ற திட்டத்தை அரசினுடைய ஆய்விலே எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்காகப் பல்வேறு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்களும், நகராட்சி நிர்வாகமும் சாலைகளும், பாலங்களும் சாலைகள்-பாலங்களுக்கான மூலதனச் செலவுகள் என்பவை பற்றி 29 மாண்புமிகு மாமன்ற உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே பல்வேறு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு நான் ஒருவேளை பதில் சொல்லாமலும் கூட இருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். அதற்குக் காரணம் என்ன வென்றால் போதிய நேரம் இல்லாமைதான். சொல்ல வேண்டாம் என்ற எண்ணம் இல்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் எங்களுடைய எண்ணங்களையும், கோரிக்கைகளையும் நாங்கள் குறிப்பேடுகளிலே எடுத்து வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். அப்படிக்குறிப்பேடுகளிலே இடம் பெறவில்லை என்றாலும் சட்டமன்றக்குறிப்பேட்டில் இடம் பெற்றிருக்கின்றது. ஆகவே அவைகளை எல்லாம் கவனத்திலே கொண்டு பணியாற்றுவோம் என்பதைச் சொல்லி யார் யார் வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்களோ அதை எல்லாம் வாபஸ் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு மானியக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று கேட்டு அமைகிறேன்.

[1981 ஏப்ரல் 1]

**திரு. இரெ. இராசமாணிக்கம் :** பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நான் நேற்றையதினம் பேசுகிறபோது 169 ஒன்றியங்களிலே தன்னிறைவுத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதைப் பொறுத்தவரையில் 100 ஒன்றியங்கள் விடப்பட்டுவிட்டன என்று குறிப்பிட்டேன். அப்போது ஆளும் கட்சியிலே உள்ளவர்கள் நான் ஏதோ தவறாகப் பேசியதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் இதே அமைச்சரவர்கள் சென்ற முறை 21-7-80 அன்று இதே மானியத்தின் மீது பேசுகின்றபோது தன்னிறைவுத் திட்டம் 1979-80-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்றும் அப்போது 69 ஒன்றியங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன என்றும் 1980-81-ல் மேலும் 100 ஒன்றியங்கள் இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்றும் ஆக 169 ஒன்றியங்களில் 31-3-81-க்குள் வேலை முடிக்கப்படும் என்றும் அறிவித்தார்கள். இப்படி அமைச்சரவர்கள் அறிவித்துவிட்டதற்குப் பிறகு 100 ஒன்றியங்கள் ஏன் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை என்பதையும் அதற்கான காரணம் என்ன என்பதையும் அமைச்சரவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

**மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு :** துணைத் தலைவரவர்களே, தன்னிறைவுத் திட்டத்தை 1979ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டிலே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். ஆனால் அதற்குப் பிறகு அதற்கு வேண்டிய ரா மெட்ரியல்ஸ் அதாவது மூலப்பொருள் போன்றவைகள் எல்லாம் கிடைக்காமல் காலத்தாழ்வு ஏற்பட்டு விட்டது. மேலும் அதற்குப் போதிய பணம் ஒதுக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டதாலும் 169 ஒன்றியங்களில் அதை நடைமுறைப்படுத்த முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டது. இருந்தாலும் முதலில் குறிப்பிட்ட 69 ஒன்றியங்களிலே முதலிலே பணிகளை முடித்து விட்டு அதற்குப் பிறகு 100 ஒன்றியங்களின் பணிகளை மேற் கொள்ளலாம் என்று இருந்தோம். ஆனால் இப்போது 100 என்பதற்குப் பதிலாக 150 ஒன்றியங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்காக நீங்கள் பாராட்டுத் தெரிவிப்பீர்கள் என்று நான் நினைத்தேன். ஏனென்றால் இப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் உங்களுடைய அரசு ஆட்சியிலே இருக்கின்றபோது செய்யப்படவில்லை.

ஆனால் இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை முன் வந்து செய்திருக்கிறது இந்த அரசு என்பதற்காக பெரிய மனது படைத்தவர்கள் பாராட்டுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).



1981 ஏப்ரல் 1]

[பிற்பகல் 2-00].

கோரிக்கை எண் 28

திருவாளர்கள் பெ. சு. திருவேங்கடம், கே. ஆர். சுந்தரம், செ. சிவசாமி ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

திருவாளர்கள் என். எஸ். வி. சித்தன், பெர. விஜயராகவன் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால், அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள், பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னள்ள கேள்வி — மானியக் கோரிக்கை எண் 28, சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்களும், நகராட்சி நிர்வாகமும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 95,93,67,000 க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 39

திரு. மு. அப்பாத்துரை அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றது.

திருவாளர்கள் ந. சிவசுமாம், ஜே. ஹேமச்சந்திரன், பெர. விஜயராகவன் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால், அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னள்ள கேள்வி — “மானியக் கோரிக்கை எண். 39, சாலைகளும் பாலங்களும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 58,01,22000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

[1981 ஏப்ரல் 1]

கோரிக்கை எண் 52

திருவாளர்கள் சு. பாலன், தி. கா. நல்லப்பன், ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

திருவாளர்கள் இல. பலராமன், டி. மணி, பொ. விஜயராகவன் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி — “மானியக் கோரிக்கை எண் 52, சாலைகள்-பாலங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 7,95,08,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை 2-4-1981 ஆம் தேதி காலை 9 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2-03 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

7. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ சட்டப்படிக்கான விதிகளும் ஆணைகளும்,

244. தமிழ்நாடு 1951 ஆம் ஆண்டு பண்டகச்சாலைச் சட்டத் தின் விவர அட்டவணையில் (1) ஆஸ்பெஸ்டாஸ் சிமிண்டு தகடுகள் (2) பாவிதின் மணிகள் (3) Alpha Mel (கோழித் தீவனம்) போன்ற பண்டங்களைச் சேர்ப்பது தொடர்பாகவும் சேமிப்புக் கட்டணங்களை நிர்ணயிப்பது குறித்தும் விதிகளை உருவாக்குவது தொடர்பாக உணவுத் துறையின் 19-7-1980 ஆம் தேதியிடப்பெற்ற 171<sup>வது</sup> ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு [தமிழ்நாடு 1951 ஆம் ஆண்டு பண்டகச்சாலைச் சட்டத் தின் (நாடு சட்டம் 15/1951) 27(4) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது].